

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2018/1727

ze dne 14. listopadu 2018

o Agentuře Evropské unie pro justiční spolupráci v trestních věcech (Eurojust) a o nahrazení a zrušení rozhodnutí Rady 2002/187/SVV

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 85 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Eurojust byl zřízen rozhodnutím Rady 2002/187/SVV ⁽²⁾ jako instituce Unie s právní subjektivitou, aby podporoval a zdokonaloval koordinaci a spolupráci příslušných justičních orgánů členských států, zejména v souvislosti se závažnou organizovanou trestnou činností. Právní rámec Eurojustu byl změněn rozhodnutími Rady 2003/659/SVV ⁽³⁾ a 2009/426/SVV ⁽⁴⁾.
- (2) Článek 85 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) stanoví, že Eurojust se bude řídit nařízením přijatým v souladu s řádným legislativním postupem. Vyžaduje rovněž, aby byly stanoveny způsoby zapojení Evropského parlamentu a vnitrostátních parlamentů do hodnocení činnosti Eurojustu.
- (3) Článek 85 Smlouvy o fungování EU rovněž stanoví, že posláním Eurojustu je podporovat a posilovat koordinaci a spolupráci mezi vnitrostátními orgány pověřenými vyšetřováním a stíháním závažné trestné činnosti, která se týká dvou nebo více členských států nebo která vyžaduje stíhání na společném základě, na základě operací vedených a informací poskytovaných orgány členských států a Agenturou Evropské unie pro spolupráci v oblasti prosazování práva (Europol).
- (4) Cílem tohoto nařízení je pozměnit a rozšířit působnost ustanovení rozhodnutí 2002/187/SVV. Vzhledem k tomu že změn, které je třeba provést, je značný počet a jsou podstatné, mělo by být rozhodnutí 2002/187/SVV v zájmu přehlednosti nahrazeno v plném rozsahu ve vztahu k členským státům, které jsou vázány tímto nařízením.
- (5) Vzhledem k tomu, že Úřad evropského veřejného žalobce byl zřízen na základě posílené spolupráce, je nařízením Rady (EU) 2017/1939 ⁽⁵⁾ závazné v celém svém rozsahu a přímo použitelné pouze v členských státech, které se jí účastní. Pro členské státy, které se neúčastní Úřadu evropského veřejného žalobce, je tudíž pro formy závažné trestné činnosti uvedené v příloze I tohoto nařízení nadále plně příslušný Eurojust.
- (6) Ustanovení čl. 4 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“) připomíná zásadu loajální spolupráce, podle níž se Unie a členské státy navzájem respektují a pomáhají si při plnění úkolů vyplývajících ze Smlouvy o EU a Smlouvy o fungování EU.
- (7) Za účelem usnadnění spolupráce mezi Eurojustem a Úřadem evropského veřejného žalobce by se měl Eurojust zabývat záležitostmi relevantními pro Úřad evropského veřejného žalobce, kdykoli je to třeba.
- (8) Vzhledem ke zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce na základě posílené spolupráce je třeba pravomoci v oblasti trestných činů poškozujících nebo ohrožujících finanční zájmy Unie jednoznačně rozdělit mezi Úřad evropského veřejného žalobce a Eurojust. Ode dne, kdy Úřad evropského veřejného žalobce začne plnit své úkoly, by měl být Eurojust oprávněn vykonávat svou pravomoc ve vztahu k trestným činům, které nadále spadají do oblasti působnosti Úřadu evropského veřejného žalobce, avšak které se týkají jak členských států účastnících se posílené spolupráce za účelem zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce, tak členských států, které se jí neúčastní.

⁽¹⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 4. října 2018 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 6. listopadu 2018.

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady 2002/187/SVV ze dne 28. února 2002 o zřízení Evropské jednotky pro soudní spolupráci (Eurojust) za účelem posílení boje proti závažné trestné činnosti (Úř. věst. L 63, 6.3.2002, s. 1).

⁽³⁾ Rozhodnutí Rady 2003/659/SVV ze dne 18. června 2003, kterým se mění rozhodnutí 2002/187/SVV o zřízení Evropské jednotky pro soudní spolupráci (Eurojust) za účelem posílení boje proti závažné trestné činnosti (Úř. věst. L 245, 29.9.2003, s. 44).

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Rady 2009/426/SVV ze dne 16. prosince 2008 o posílení Eurojustu a o změně rozhodnutí 2002/187/SVV o zřízení Evropské jednotky pro soudní spolupráci (Eurojust) za účelem posílení boje proti závažné trestné činnosti (Úř. věst. L 138, 4.6.2009, s. 14).

⁽⁵⁾ Nařízení Rady (EU) 2017/1939 ze dne 12. října 2017, kterým se provádí posílená spolupráce za účelem zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce (Úř. věst. L 283, 31.10.2017, s. 1).

Eurojust by měl v takových případech jednat na žádost neúčastníků se členských států nebo na žádost Úřadu evropského veřejného žalobce. Eurojust by měl zůstat i nadále příslušný ve vztahu k trestným činům poškozujícím nebo ohrožujícím finanční zájmy Unie ve všech případech, kdy příslušný Úřad evropského veřejného žalobce není příslušný, nebo sice příslušný je, ale rozhodne se svou pravomoc nevykonat. Členské státy, které se neúčastní posílené spolupráce za účelem zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce, mohou i nadále žádat o podporu Eurojustu ve všech případech souvisejících s trestnou činností, která poškozuje nebo ohrožuje finanční zájmy Unie. Úřad evropského veřejného žalobce a Eurojust by měly rozvíjet úzkou operativní spolupráci v souladu se svými pravomocemi.

- (9) Aby Eurojust mohl plnit svou úlohu a rozvíjet veškerý svůj potenciál v boji proti závažné přeshraniční trestné činnosti, měly by být jeho operativní pravomoci posíleny snížením administrativní zátěže národních členů a jeho evropský rozměr podpořen účastí Komise ve výkonné radě, jakož i větším zapojením Evropského parlamentu a vnitrostátních parlamentů do hodnocení jeho činnosti.
- (10) Proto by toto nařízení mělo stanovit opatření pro zapojení parlamentů, modernizovat strukturu a zjednodušit stávající právní rámec Eurojustu a zároveň zachovat prvky, které při jeho působení prokázaly svou účinnost.
- (11) Měly by být jasně stanoveny formy závažné trestné činnosti, která se týká dvou nebo více členských států a spadá do působnosti Eurojustu. Kromě toho by měly být vymezeny případy, které se sice netýkají dvou nebo více členských států, ale vyžadují stíhání na společném základě. Stíhání na společném základě se může vztahovat na případy vyšetřování a stíhání, které se týkají pouze jednoho členského státu a třetí země, pokud byla uzavřena dohoda s touto třetí zemí nebo případně pokud pro zapojení Eurojustu existuje zvláštní důvod. Toto stíhání se může vztahovat i na případy, které se týkají jednoho členského státu a mají dopad na úrovni Unie.
- (12) Při výkonu svých operativních pravomocí ve vztahu ke konkrétním trestněprávním případům by měl Eurojust na žádost příslušných orgánů členských států nebo z vlastního podnětu jednat prostřednictvím jednoho nebo více národních členů nebo jako kolegium. Jedná-li Eurojust z vlastního podnětu, může zaujmout při koordinaci případů aktivnější úlohu, například podporou vnitrostátních orgánů při vyšetřování a stíhání. Může tak například zapojovat členské státy, které nebyly do daného případu zpočátku zahrnuty, a zjišťovat vazby mezi případy na základě informací, které získá od Europolu, Evropského úřadu pro boj proti podvodům (dále jen „úřad OLAF“), Úřadu evropského veřejného žalobce a vnitrostátních orgánů. To Eurojustu také umožní, aby v rámci své strategické činnosti vydával pokyny, politické dokumenty a analýzy související s jednotlivými případy.
- (13) Na žádost příslušného orgánu některého členského státu nebo Komise by Eurojust rovněž měl mít možnost pomáhat při vyšetřováních, do nichž je zapojen pouze dotyčný členský stát, ale která mají dopad na úrovni Unie. Mezi taková vyšetřování patří případy, do nichž je zapojen člen orgánu nebo instituce Unie. Tato vyšetřování rovněž zahrnují případy, které se týkají významného počtu členských států a mohly by případně vyžadovat koordinovaný evropský postup.
- (14) Písemná stanoviska Eurojustu nejsou pro členské státy závazná, ale členské státy by na ně měly reagovat v souladu s tímto nařízením.
- (15) Pro zajištění vhodné podpory a koordinace přeshraničních vyšetřování vedených Eurojustem je nezbytné, aby všichni národní členové měli potřebné operativní pravomoci ve vztahu ke svému členskému státu a v souladu s právem tohoto členského státu, a mohli tak jednotněji a účinněji spolupracovat mezi sebou navzájem a s vnitrostátními orgány. Národním členům by měly být svěřeny pravomoci, jež umožní Eurojustu vhodným způsobem plnit své poslání. Tyto pravomoci by měly zahrnovat přístup k relevantním informacím ve veřejných národních rejstřících, přímý kontakt a výměnu informací s příslušnými orgány a účast ve společných vyšetřovacích týmech. Národní členové si v souladu se svým vnitrostátním právem mohou ponechat pravomoci, které jsou odvozeny od jejich postavení vnitrostátních orgánů. Po dohodě s příslušným vnitrostátním orgánem nebo v naléhavých případech mohou být rovněž oprávněni nařizovat vyšetřovací úkony a sledované zásilky a vydávat a vykonávat žádosti o vzájemnou právní pomoc nebo vzájemné uznání. Jelikož mají být tyto pravomoci vykonávány v souladu s vnitrostátním právem, měly by být soudy členských států příslušné k přezkumu těchto úkonů v souladu s požadavky a postupy podle vnitrostátního práva.
- (16) Je nezbytné dát Eurojustu správní a řídicí strukturu, která mu umožní účinněji plnit své úkoly, je v souladu se zásadami platnými pro agentury Unie a plně dodržuje základní práva a svobody a současně zachová jeho specifické rysy a zaručí mu nezávislost při výkonu jeho operativních pravomocí. Za tímto účelem by měly být vyjasněny pravomoci národních členů, kolegia a správního ředitele a zřízena výkonná rada.
- (17) Měly by být jasně odlišeny operativní a řídicí pravomoci kolegia, a tím snížena administrativní zátěž národních členů na minimum, aby bylo možné soustředit se na operativní práci Eurojustu. Řídicí úkoly kolegia by měly zahrnovat zejména přijímání pracovních programů Eurojustu, jeho rozpočtu, výroční zprávy o činnosti a pracovních ujednání

s partnery. Kolegium by mělo vůči správnímu řediteli vykonávat pravomoc orgánu oprávněného ke jmenování. Kolegium by rovněž mělo přijmout jednací řád Eurojustu. Jelikož tento jednací řád může mít dopad na justiční činnost členských států, měly by být prováděcí pravomoci k jeho schválení svěřeny Radě.

- (18) Pro zlepšení řízení Eurojustu a optimalizaci postupů by měla být zřízena výkonná rada, která bude kolegiu pomáhat s jeho řídicími pravomocemi a umožní efektivnější rozhodování o neoperativních a strategických záležitostech.
- (19) Komise by měla mít zastoupení v kolegiu, pokud kolegium vykonává své řídicí pravomoci. Zástupce Komise v kolegiu by měl Komisi zastupovat rovněž ve výkonné radě, aby se zajistil neoperativní dohled nad Eurojustem a jeho strategické vedení.
- (20) Za účelem zajištění účinné každodenní správy Eurojustu by měl správní ředitel vystupovat jako jeho právní zástupce a správce, jenž se zodpovídá kolegiu. Správní ředitel by měl připravovat a provádět rozhodnutí kolegia a výkonné rady. Správní ředitel by měl být jmenován na základě svých zásluh, doložených správních a řídicích schopností a relevantních odborných znalostí a zkušeností.
- (21) Kolegium by mělo z řad národních členů volit předsedu a dva místopředsedy Eurojustu na čtyřleté funkční období. Je-li národní člen zvolen předsedou, měl by být dotčený členský stát oprávněn vyslat do národního zastoupení jinou vhodně kvalifikovanou osobu a požádat o náhradu z rozpočtu Eurojustu.
- (22) Vhodně kvalifikované osoby jsou osoby, které mají nezbytnou odborné znalosti a zkušenosti s plněním úkolů požadovaných k zajištění efektivního fungování národního zastoupení. Mohou mít postavení zástupce nebo asistenta národního člena, který byl zvolen předsedou, nebo mohou zastávat více administrativně nebo technicky zaměřenou funkci. Každý členský stát by měl mít možnost v tomto ohledu stanovit vlastní požadavky.
- (23) Usnášeníschopnost a postup hlasování by měly být upraveny v jednacím řádu Eurojustu. Ve výjimečných případech, kdy jsou národní člen i jeho zástupce nepřítomni, měl by být oprávněn vykonávat hlasovací právo v kolegiu asistent dotyčného národního člena, pokud má postavení soudce či státního zástupce či zástupce justičního orgánu.
- (24) Jelikož mechanismus náhrad má dopad na rozpočet, mělo by toto nařízení svěřit prováděcí pravomoci k jeho stanovení Radě.
- (25) S cílem zajistit větší efektivitu a umožnit stálou dostupnost Eurojustu pro zásahy v naléhavých případech je nezbytné zřídit v rámci Eurojustu mechanismus stálé koordinace. Jednotlivé členské státy by měly zajistit, aby jejich zástupci v mechanismu stálé koordinace byli připraveni jednat 24 hodin denně, sedm dnů v týdnu.
- (26) V členských státech by měly být zavedeny národní koordinační systémy Eurojustu, které budou koordinovat práci národních zpravodajů pro Eurojust, národního zpravodaje pro otázky terorismu, jakéhokoli národního zpravodaje pro otázky týkající se působnosti Úřadu evropského veřejného žalobce, národního zpravodaje pro Evropskou soudní síť a nejvýše tři dalších kontaktních míst, jakož i zástupců sítě pro společné vyšetřovací týmy a zástupců sítě vytvořených rozhodnutími Rady 2002/494/SVV ⁽¹⁾, 2007/845/SVV ⁽²⁾ a 2008/852/SVV ⁽³⁾. Členské státy mohou rozhodnout, že jeden nebo více uvedených úkolů má plnit tentýž národní zpravodaj.
- (27) Pro podporu a posilování koordinace a spolupráce mezi vnitrostátními orgány pověřenými vyšetřováním a stíháním je zásadně důležité, aby Eurojust dostával od vnitrostátních orgánů informace nezbytné k plnění svých úkolů. Za tímto účelem by měly příslušné vnitrostátní orgány bez zbytečného odkladu informovat své národní členy

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 2002/494/SVV ze dne 13. června 2002 o vytvoření evropské sítě kontaktních míst týkajících se osob odpovědných za genocidium, zločiny proti lidskosti a válečné zločiny (Úř. věst. L 167, 26.6.2002, s. 1).

⁽²⁾ Rozhodnutím Rady 2007/845/SVV ze dne 6. prosince 2007 o spolupráci mezi úřady pro vyhledávání majetku z trestné činnosti v jednotlivých členských státech v oblasti výsledování a identifikace výnosů z trestné činnosti nebo jiného majetku v souvislosti s trestnou činností (Úř. věst. L 332, 18.12.2007, s. 103).

⁽³⁾ Rozhodnutí Rady 2008/852/SVV ze dne 24. října 2008 o síti kontaktních míst pro boj proti korupci (Úř. věst. L 301, 12.11.2008, s. 38).

o zřizování společných vyšetřovacích týmů a o jejich výsledcích. Příslušné vnitrostátní orgány by měly národní členy rovněž bez zbytečného odkladu informovat o případech spadajících do působnosti Eurojustu, které se přímo týkají alespoň dvou členských států a u kterých byly žádosti nebo rozhodnutí o justiční spolupráci předány alespoň do dvou členských států. Za určitých okolností by tyto orgány měly informovat národní členy i o kompetenčních sporech, sledovaných zásilkách a opakovaných obtížích v oblasti justiční spolupráce.

- (28) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680⁽¹⁾ stanoví harmonizovaná pravidla pro ochranu a volný pohyb osobních údajů zpracovávaných za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, včetně ochrany před hrozbami pro veřejnou bezpečnost a jejich předcházení. Aby se podpořila stejná úroveň ochrany fyzických osob prostřednictvím právně vymahatelných práv v celé Unii a aby se zamezilo rozdílným bránícím výměně osobních údajů mezi Eurojustem a příslušnými orgány členských států, měla by být pravidla pro ochranu a volný pohyb operativních osobních údajů zpracovávaných Eurojustem v souladu se směrnicí (EU) 2016/680.
- (29) Obecná pravidla pro zpracovávání operativních osobních údajů, stanovená v samostatné kapitole nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725⁽²⁾, by se měla uplatňovat, aniž by byla dotčena zvláštní pravidla pro ochranu údajů stanovená v tomto nařízení. Tato zvláštní pravidla by měla být považována za *lex specialis* k ustanovením v uvedené kapitole nařízení (EU) 2018/1725 (*lex specialis derogat legi generali*). Za účelem snížení právní roztržičnosti by měla být zvláštní pravidla tohoto nařízení pro ochranu osobních údajů v souladu se zásadami, z nichž vychází uvedená kapitola nařízení (EU) 2018/1725, a s ustanoveními uvedeného nařízení, která se týkají nezávislého dozoru, nápravy, odpovědnosti a sankcí.
- (30) Ochrana práv a svobod subjektů údajů vyžaduje jasné rozdělení povinností v oblasti ochrany údajů podle tohoto nařízení. Členské státy by měly odpovídat za přesnost údajů, které předaly Eurojustu a které nebyly při zpracování Eurojustem změněny, za jejich aktualizaci a zákonnost jejich předávání Eurojustu. Eurojust by měl odpovídat za přesnost údajů dodávaných jinými poskytovateli údajů nebo údajů, které vyplývají z vlastních analýz nebo sběru údajů Eurojustu, a za jejich aktualizaci. Eurojust by měl zajistit, aby údaje byly zpracovávány korektně a zákonným způsobem a aby byly shromažďovány a zpracovávány za konkrétním účelem. Eurojust by měl rovněž zajistit, aby údaje byly odpovídající, relevantní a přiměřené z hlediska účelu, pro který jsou zpracovávány, aby nebyly uchovávány po dobu delší, než je pro tento účel nezbytné, a aby byly zpracovávány způsobem, který zajistí odpovídající bezpečnost osobních údajů a důvěrnost jejich zpracování.
- (31) V jednacím řádu Eurojustu by měly být uvedeny vhodné záruky pro uchovávání operativních osobních údajů pro účely jejich archivace ve veřejném zájmu nebo pro statistické účely.
- (32) Subjekt údajů by měl mít možnost uplatnit právo na přístup podle nařízení (EU) 2018/1725 k operativním osobním údajům, které se ho týkají a jsou zpracovávány Eurojustem. Subjekt údajů může o přístup k těmto údajům bezplatně a v přiměřených intervalech požádat Eurojust nebo vnitrostátní dozorový úřad v členském státě dle svého výběru.
- (33) Ustanoveními tohoto nařízení o ochraně údajů nejsou dotčena použitelná pravidla pro přípustnost osobních údajů jako důkazu v přípravném trestním řízení nebo v trestním řízení před soudem.
- (34) Veškerá zpracování osobních údajů Eurojustem v rámci jeho pravomoci pro plnění jeho úkolů se považují za zpracování operativních osobních údajů.
- (35) Vzhledem k tomu, že Eurojust zpracovává také administrativní osobní údaje, které nesouvisí s trestním vyšetřováním, měla by se na zpracování takových údajů vztahovat obecná pravidla nařízení (EU) 2018/1725.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, o volném pohybu těchto údajů a o zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 89).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002 (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39).

- (36) V případě, že operativní osobní údaje Eurojustu předává nebo dodává členský stát, by měl mít příslušný orgán, národní člen nebo národní zpravodaj pro Eurojust právo požádat o jejich opravu nebo výmaz.
- (37) Aby doložil soulad s tímto nařízením, měl by Eurojust nebo schválený zpracovatel vést záznamy o všech kategoriích činností zpracovávání, za které odpovídá. Eurojust a každý schválený zpracovatel by měl být povinen spolupracovat s evropským inspektorem ochrany údajů a na jeho žádost mu tyto záznamy zpřístupnit, aby na jejich základě mohly být tyto operace zpracování kontrolovány. Eurojust nebo schválený zpracovatel zpracovávající osobní údaje prostřednictvím neautomatizovaných systémů zpracování by měli zavést účinné způsoby dokládání zákonnosti zpracování, umožnění vlastní kontroly a zajištění neporušitelnosti a zabezpečení údajů, jako jsou logy nebo jiné formy záznamů.
- (38) Výkonná rada Eurojustu by měla určit z řad stávajících zaměstnanců pověřence pro ochranu osobních údajů. Osoba, která byla určena za pověřence pro ochranu osobních údajů Eurojustu, by měla absolvovat odbornou přípravu a praxi v oblasti ochrany osobních údajů, aby získala příslušné odborné znalosti. Potřebná úroveň odborných znalostí by se měla stanovit s ohledem na prováděné zpracování údajů a ochranu, která se vyžaduje pro osobní údaje zpracovávané Eurojustem.
- (39) Evropský inspektor ochrany údajů by měl odpovídat za sledování a zajišťování důsledného uplatňování ustanovení tohoto nařízení týkajících se ochrany údajů, pokud jde o zpracovávání operativních osobních údajů Eurojustem. Evropskému inspektorovi ochrany údajů by měly být uděleny pravomoci, které by mu umožnily účinně plnit své povinnosti. Evropský inspektor ochrany údajů by měl mít právo konzultovat Eurojust k podaným žádostem, postupovat věci Eurojustu za účelem vyřešení problémů, které nastaly při zpracování operativních osobních údajů, navrhnout zlepšení ochrany subjektů údajů a nařizovat Eurojustu, aby provedl zvláštní operace v souvislosti se zpracováním operativních osobních údajů. V důsledku toho je třeba, aby evropský inspektor ochrany údajů měl prostředky k tomu, aby byly jeho příkazy splněny a vykonány. Měl by proto rovněž mít pravomoc upozornit Eurojust. „Upozornit“ znamená ústně nebo písemně Eurojustu připomenout jeho povinnost vykonat příkazy evropského inspektora ochrany údajů nebo vyhovět jeho návrhům, jakož i připomenout opatření, která mají být přijata v případě jakéhokoli nevyhovění nebo odmítnutí nápravy ze strany Eurojustu.
- (40) Povinnosti a pravomoci evropského inspektora ochrany údajů, včetně pravomoci nařídit Eurojustu provedení opravy, omezení zpracování nebo výmazu operativních osobních údajů, které byly zpracovány v rozporu s ustanoveními tohoto nařízení o ochraně údajů, by se neměly vztahovat na osobní údaje obsažené ve vnitrostátních spisech.
- (41) V zájmu snazší spolupráce mezi evropským inspektorem ochrany údajů a vnitrostátními dozorovými úřady, avšak aniž je dotčena nezávislost evropského inspektora ochrany údajů či jeho odpovědnost za kontrolu Eurojustu v oblasti ochrany údajů, by se evropský inspektor ochrany údajů a vnitrostátní dozorové úřady měly pravidelně scházet v Evropském sboru pro ochranu osobních údajů, v souladu s pravidly koordinovaného dozoru podle nařízení (EU) 2018/1725.
- (42) Eurojust odpovídá za přesnost údajů poskytnutých nebo získaných od třetích zemí nebo mezinárodních organizací jako první příjemce na území Unie. Eurojust by měl přijmout opatření k co nejširšímu ověřování přesnosti údajů při jejich příjmu nebo při jejich zpřístupňování jiným orgánům.
- (43) Na Eurojust by se měla vztahovat obecná pravidla smluvní a mimosmluvní odpovědnosti platná pro orgány, instituce a jiné subjekty Unie.
- (44) Eurojust by měl být schopen vyměňovat si relevantní osobní údaje a spolupracovat s ostatními orgány, institucemi a jinými subjekty Unie, pokud je to pro plnění jeho úkolů nezbytné.
- (45) Pro zaručení účelového omezení je důležité zajistit, aby Eurojust předával osobní údaje třetím zemím a mezinárodním organizacím, pouze pokud je to nezbytné pro předcházení a potírání trestné činnosti, která spadá do působnosti Eurojustu. Za tímto účelem je při předávání osobních údajů nezbytné zajistit, aby se příjemce zavázal, že tyto údaje použije nebo předá příslušnému orgánu třetí země pouze pro účely, pro které byly původně předány. Další předávání údajů by mělo probíhat v souladu s tímto nařízením.

- (46) Všechny členské státy jsou členy Mezinárodní organizace kriminální policie (Interpol). Aby Interpol mohl plnit své poslání, přijímá, ukládá a šíří osobní údaje s cílem napomáhat příslušným orgánům při předcházení a potírání mezinárodní trestné činnosti. Je proto vhodné posilovat spolupráci mezi Uníí a Interpolem podporou efektivní výměny osobních údajů při zajištění dodržování základních práv a svobod, pokud jde o automatizované zpracování osobních údajů. Při předávání operativních osobních údajů z Eurojustu do Interpolu a do zemí, které mají v Interpolu zástupce, by se mělo použít toto nařízení, zejména ustanovení o mezinárodním předávání údajů. Tímto nařízením by neměla být dotčena zvláštní pravidla stanovená společným postojem Rady 2005/69/SVV ⁽¹⁾ a rozhodnutím Rady 2007/533/SVV ⁽²⁾.
- (47) Pokud Eurojust předává operativní osobní údaje orgánu třetí země nebo mezinárodní organizaci na základě mezinárodní dohody uzavřené podle článku 218 Smlouvy o fungování EU, měly by být stanoveny dostatečné záruky na ochranu soukromí a základních práv a svobod fyzických osob, aby bylo zajištěno dodržení použitelných pravidel pro ochranu údajů.
- (48) Eurojust by měl zajistit, aby se předání údajů do třetí země nebo mezinárodní organizaci uskutečnilo jen tehdy, je-li to nezbytné za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, včetně ochrany před hrozbami pro veřejnou bezpečnost a jejich předcházení, a je-li správce v dané třetí zemi nebo mezinárodní organizaci příslušným orgánem ve smyslu tohoto nařízení. Předání by měl provádět pouze Eurojust jednající jako správce údajů. Takové předání údajů může být provedeno v případech, kdy Komise rozhodla, že daná třetí země nebo mezinárodní organizace zajišťuje odpovídající úroveň ochrany, kdy byly poskytnuty vhodné záruky nebo kdy se uplatní výjimky stanovené pro specifické situace.
- (49) Eurojust by měl mít možnost předat osobní údaje orgánu třetí země nebo mezinárodní organizaci na základě rozhodnutí Komise, které shledá, že daná země nebo mezinárodní organizace zajišťuje odpovídající úroveň ochrany údajů (dále jen „rozhodnutí o odpovídající ochraně“), nebo pokud rozhodnutí o odpovídající ochraně nebylo přijato, na základě mezinárodní dohody uzavřené Uníí podle článku 218 Smlouvy o fungování EU nebo dohody o spolupráci umožňující výměnu osobních údajů, která byla uzavřena mezi Eurojustem a třetí zemí přede dnem použitelnosti tohoto nařízení.
- (50) Pokud kolegium shledá operativní potřebu spolupráce s některou třetí zemí nebo mezinárodní organizací, mělo by mít možnost navrhnout Radě, aby upozornila Komisi na nutnost přijmout rozhodnutí o odpovídající ochraně nebo doporučení k zahájení jednání o mezinárodní dohodě podle článku 218 Smlouvy o fungování EU.
- (51) Předání údajů, které není založeno na rozhodnutí o odpovídající ochraně, by mělo být povoleno pouze v případě, že v právně závazném nástroji byly poskytnuty vhodné záruky, jež zajišťují ochranu osobních údajů, nebo v případě, že Eurojust posoudil všechny okolnosti daného předání údajů a na základě tohoto posouzení se domnívá, že pro ochranu osobních údajů existují vhodné záruky. Takovými právně závaznými nástroji by například mohly být právně závazné dvoustranné dohody, které byly uzavřeny členskými státy a provedeny v jejich právním řádu a jichž by se mohly dovolávat jejich subjekty údajů, zajišťující splnění požadavků na ochranu údajů a práva subjektů údajů, včetně práva na účinné prostředky správní nebo soudní ochrany. Eurojust by měl mít možnost zohlednit dohody o spolupráci uzavřené mezi Eurojustem a třetími zeměmi, které umožňují výměnu osobních údajů po posouzení všech okolností daného předání údajů. Eurojust by měl mít možnost vzít v úvahu i skutečnost, že se na předání osobních údajů budou vztahovat povinnosti zachování důvěrnosti a zásada specifčnosti, což zaručí, že tyto údaje nebudou zpracovány pro jiné účely než pro účely předání. Eurojust by měl navíc vzít v úvahu i skutečnost, že osobní údaje nebudou použity v souvislosti se žádostí o trest smrti, jeho vynesením nebo výkonem ani s jakoukoli jinou formou krutého a nelidského zacházení. Tyto podmínky by mohly být považovány za vhodné záruky umožňující předání údajů, avšak Eurojust by měl mít možnost požadovat další záruky.
- (52) Pokud neexistuje rozhodnutí o odpovídající ochraně ani vhodné záruky, mohlo by se předání nebo kategorie předání uskutečnit pouze ve zvláštních situacích, je-li to nutné k ochraně životních zájmů subjektu údajů nebo jiné osoby nebo k ochraně oprávněných zájmů subjektu údajů, jestliže tak stanoví právo členského státu, který osobní údaje

⁽¹⁾ Společný postoj Rady 2005/69/SVV ze dne 24. ledna 2005 o výměně některých údajů s Interpolem (Úř. věst. L 27, 29.1.2005, s. 61).

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady 2007/533/SVV ze dne 12. června 2007 o zřízení, provozování a využívání Schengenského informačního systému druhé generace (SIS II) (Úř. věst. L 205, 7.8.2007, s. 63).

předává, k zabránění bezprostřednímu a závažnému ohrožení veřejné bezpečnosti v některém členském státě nebo třetí zemi; v jednotlivých případech k prevenci, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, včetně ochrany před hrozbami pro veřejnou bezpečnost a jejich předcházení, nebo v jednotlivých případech ke stanovení, výkonu nebo ochraně právních nároků. Tyto výjimky by měly být vykládány restriktivně, neměly by umožňovat časté, hromadné a strukturální předávání osobních údajů ani rozsáhlá předávání údajů a měly by se omezit na naprosto nezbytné údaje. Tato předání by měla být zdokumentována a měla by být na požádání zpřístupněna evropskému inspektorovi ochrany údajů, aby monitoroval zákonnost předávání.

- (53) Za účelem dosažení svých cílů by měl být Eurojust oprávněn ve výjimečných případech prodloužit lhůty pro uchování operativních osobních údajů, pokud bude dodržena zásada účelového omezení vztahující se na zpracování osobních údajů při všech jeho činnostech. Taková rozhodnutí by měla být učiněna po pečlivém zvážení všech dotčených zájmů, včetně zájmů subjektů údajů. Není-li v důsledku uplynutí promlčecí lhůty možné stíhání ve všech dotčených členských státech, mělo by být o jakémkoli prodloužení lhůt pro zpracování osobních údajů rozhodnuto pouze v případech, kdy podle tohoto nařízení existuje zvláštní potřeba poskytnutí pomoci.
- (54) Eurojust by měl udržovat mimořádně úzké vztahy s Evropskou soudní sítí, založené na konzultacích a doplňkovosti. Toto nařízení by mělo pomoci vyjasnit úlohy Eurojustu a Evropské soudní sítě a jejich vzájemné vztahy, při zachování specifičnosti Evropské soudní sítě.
- (55) V rozsahu nezbytném k plnění svých úkolů by měl Eurojust spolupracovat s orgány, institucemi a ostatními subjekty Unie, s Úřadem evropského veřejného žalobce, s příslušnými orgány třetích zemí i s mezinárodními organizacemi.
- (56) V zájmu prohloubení operativní spolupráce mezi Eurojustem a Europol, a zejména k propojení údajů, které již mají v držení, by měl Eurojust umožnit Europolu přístup ke svým údajům, které uchovává, na základě systému výskyt shody/bez výskytu shody (tzv. hit/no-hit systém). Eurojust a Europol by měly zajistit přijetí nezbytných opatření pro optimalizaci své operativní spolupráce, přičemž řádně zohlední své pravomoci a jakákoli omezení stanovená členskými státy. Tato pracovní ujednání by měla Eurojustu a Europolu zajistit přístup ke všem informacím, které byly Europolu poskytnuty pro účely křížové kontroly, a možnost vyhledávání v nich v souladu se zvláštními zárukami a zárukami pro ochranu údajů stanovenými v tomto nařízení. Veškerý přístup Europolu k údajům v držení Eurojustu by měl být technickými prostředky omezen na informace spadající do příslušných oblastí působnosti Eurojustu a Europolu.
- (57) Eurojust a Europol by se měly navzájem informovat o veškeré činnosti obnášející financování společných vyšetřovacích týmů.
- (58) V rozsahu nezbytném k plnění svých cílů by Eurojust měl mít možnost výměny osobních údajů s orgány, institucemi a jinými subjekty Unie za plného dodržení ochrany soukromí a dalších základních práv a svobod.
- (59) Eurojust by měl na základě strategie vypracované v konzultaci s Komisí posilovat spolupráci s příslušnými orgány třetích zemí a s mezinárodními organizacemi. Za tímto účelem by mělo být upraveno vysílání styčných soudců nebo státních zástupců Eurojustem do třetích zemí k plnění podobných cílů, jako jsou ukládány styčným soudcům nebo státním zástupcům vyslaným členskými státy na základě společné akce Rady 96/277/SVV ⁽¹⁾.
- (60) Mělo by být stanoveno, že Eurojust koordinuje výkon žádostí o justiční spolupráci vydaných třetí zemí, pokud vyžadují výkon v nejméně dvou členských státech v rámci téhož vyšetřování. Eurojust by měl provádět tuto koordinaci pouze se souhlasem dotčených členských států.
- (61) V zájmu zaručení úplné samostatnosti a nezávislosti by měl Eurojust disponovat samostatným rozpočtem, který mu umožní řádně plnit jeho úkoly a jehož příjem tvoří zejména příspěvek ze souhrnného rozpočtu Unie, s výjimkou platů a požitků národních členů, zástupců a asistentů, které hradí jejich členský stát. Na příspěvek Unie a další dotace ze souhrnného rozpočtu Unie by se měl vztahovat rozpočtový proces Unie. Kontrolu účtů by měl provádět Účetní dvůr a schvalovat účty by měl Výbor pro rozpočtovou kontrolu Evropského parlamentu.

⁽¹⁾ Společná akce Rady 96/277/SVV ze dne 22. dubna 1996 o rámci pro výměnu styčných soudců nebo státních zástupců ke zdokonalování soudní spolupráce mezi členskými státy Evropské unie (Úř. věst. L 105, 27.4.1996, s. 1).

- (62) Ke zvýšení transparentnosti a demokratického dohledu nad Eurojustem je nezbytné stanovit mechanismus podle čl. 85 odst. 1 Smlouvy o fungování EU pro společné hodnocení činnosti Eurojustu, které by prováděl Evropský parlament spolu s vnitrostátními parlamenty. Toto hodnocení by se mělo provádět v rámci meziparlamentního setkání výborů v prostorách Evropského parlamentu v Bruselu a měli by se ho účastnit členové příslušných výborů Evropského parlamentu a vnitrostátních parlamentů. Na meziparlamentním setkání výborů by měla být plně respektována nezávislost Eurojustu, pokud jde o opatření přijatá v souvislosti s jednotlivými operativními případy a povinnost zachovávat mlčenlivost a důvěrnost údajů.
- (63) Je vhodné pravidelně hodnotit uplatňování tohoto nařízení.
- (64) Fungování Eurojustu by mělo být transparentní v souladu s čl. 15 odst. 3 Smlouvy o fungování EU. Kolegium by mělo přijmout konkrétní ustanovení o tom, jak bude zajištěno právo přístupu veřejnosti k dokumentům. Nic v tomto nařízení není zamýšleno tak, aby omezilo právo veřejnosti na přístup k dokumentům v rozsahu, v němž je zaručeno v Unii a členských státech, zejména podle článku 42 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“). Na Eurojust by se měla rovněž vztahovat obecná pravidla o transparentnosti platná pro agentury Unie, a to tak, aby žádným způsobem nedošlo k ohrožení povinnosti zachování důvěrnosti při jeho operativní činnosti. Povinnost zachování důvěrnosti Eurojustu by měl respektovat i evropský veřejný ochránce práv při správních šetřeních, která vede.
- (65) V zájmu zvýšení transparentnosti a odpovědnosti Eurojustu vůči občanům Unie by měl Eurojust na svých internetových stránkách zveřejnit seznam členů výkonné rady a případně shrnutí výsledků ze zasedání výkonné rady, při dodržení požadavků na ochranu údajů.
- (66) Na Eurojust by se mělo vztahovat nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽¹⁾.
- (67) Na Eurojust by se mělo vztahovat nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ⁽²⁾.
- (68) Potřebná ustanovení týkající se umístění Eurojustu v členském státě, kde má sídlo, tedy v Nizozemsku, a zvláštní pravidla pro všechny zaměstnance Eurojustu a jejich rodinné příslušníky by měla být stanovena v dohodě o sídle. Hostitelský členský stát by měl poskytnout co nejlepší podmínky pro zajištění chodu Eurojustu, včetně mnohojazyčných a evropsky orientovaných školních zařízení a vhodných dopravních spojení, aby byl Eurojust schopen získat vysoce kvalitní lidské zdroje z co nejširší zeměpisné oblasti.
- (69) Eurojust zřízený tímto nařízením by měl být právním nástupcem Eurojustu, který byl zřízen rozhodnutím 2002/187/SVV, s ohledem na veškeré jeho smluvní závazky, včetně pracovních smluv, závazků a nabytého majetku. Mezinárodní dohody uzavřené Eurojustem zřízeným uvedeným rozhodnutím by měly zůstat v platnosti.
- (70) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž zřízení subjektu odpovědného za podporu a posilování koordinace a spolupráce mezi justičními orgány členských států v souvislosti se závažnou trestnou činností, která se týká dvou nebo více členských států nebo která vyžaduje stíhání na společném základě, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jej, z důvodu rozsahu a účinků tohoto nařízení, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o EU. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (71) V souladu s články 1 a 2 a čl. 4a odst. 1 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU, a aniž je dotčen článek 4 uvedeného protokolu, se tyto členské státy neúčastní přijímání tohoto nařízení a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ze dne 18. července 2018, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie, mění nařízení (EU) č. 1296/2013, (EU) č. 1301/2013, (EU) č. 1303/2013, (EU) č. 1304/2013, (EU) č. 1309/2013, (EU) č. 1316/2013, (EU) č. 223/2014 a (EU) č. 283/2014 a rozhodnutí č. 541/2014/EU a zrušuje nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 (Úř. věst. L 193, 30.7.2018, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ze dne 11. září 2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999 (Úř. věst. L 248, 18.9.2013, s. 1).

- (72) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto nařízení a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.
- (73) Evropský inspektor ochrany údajů byl konzultován v souladu s čl. 28 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001⁽¹⁾ a vydal stanovisko dne 5. března 2014.
- (74) Toto nařízení dodržuje základní práva a ctí zásady uznané zejména Listinou,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

ZŘÍZENÍ, CÍLE A ÚKOLY EUROJUSTU

Článek 1

Zřízení Agentury Evropské unie pro justiční spolupráci v trestních věcech

1. Zřizuje se Agentura Evropské unie pro justiční spolupráci v trestních věcech (Eurojust).
2. Eurojust zřízený tímto nařízením nahrazuje Eurojust, který byl zřízen rozhodnutím 2002/187/SVV, a je jeho nástupcem.
3. Eurojust má právní subjektivitu.

Článek 2

Úkoly

1. Eurojust podporuje a posiluje koordinaci a spolupráci mezi vnitrostátními orgány pověřenými vyšetřováním a stíháním závažné trestné činnosti, která spadá do působnosti Eurojustu podle čl. 3 odst. 1 a 3, týká-li se dvou nebo více členských států nebo vyžaduje-li stíhání na společném základě, a to na základě operací vedených a informací poskytovaných orgány členských států, Europolem, Úřadem evropského veřejného žalobce a úřadem OLAF.
2. Při plnění svých úkolů Eurojust:
 - a) zohledňuje všechny žádosti příslušných orgánů členského státu, všechny informace poskytnuté orgány, institucemi a jinými subjekty Unie, které jsou příslušné podle předpisů přijatých v rámci Smluv, a všechny informace shromážděné přímo Eurojustem;
 - b) usnadňuje výkon žádostí a rozhodnutí o justiční spolupráci, včetně žádostí a rozhodnutí, které se zakládají na nástrojích provádějících zásadu vzájemného uznávání.
3. Eurojust plní úkoly na žádost příslušných orgánů členských států, z vlastního podnětu nebo na žádost Úřadu evropského veřejného žalobce v mezích jeho působnosti.

Článek 3

Působnost Eurojustu

1. Do působnosti Eurojustu spadají formy závažné trestné činnosti uvedené v příloze I. Ode dne, kdy Úřad evropského veřejného žalobce začne plnit své úkoly v rámci vyšetřování a trestního stíhání v souladu s čl. 120 odst. 2 nařízení (EU) 2017/1939, přestane Eurojust vykonávat svou pravomoc ve vztahu k trestným činům, ke kterým vykonává pravomoc Úřad evropského veřejného žalobce, kromě případů, kdy jsou zapojeny členské státy, které se neúčastní posílené spolupráce za účelem zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce, a na žádost těchto členských států nebo Úřadu evropského veřejného žalobce.
2. Eurojust vykonává svou pravomoc ve vztahu k trestným činům poškozujícím nebo ohrožujícím finanční zájmy Unie, které se týkají členských států účastnících se posílené spolupráce za účelem zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce, pokud tyto trestné činy nespádají do působnosti Úřadu evropského veřejného žalobce nebo pokud Úřad evropského veřejného žalobce rozhodne, že svou pravomoc nevykoná.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

Eurojust, Úřad evropského veřejného žalobce a dotčené členské státy se vzájemně konzultují a spolupracují, aby usnadnily výkon pravomoci Eurojustu podle tohoto odstavce. Praktické podrobnosti výkonu pravomoci podle tohoto odstavce upravuje pracovní ujednání uvedené v čl. 47 odst. 3.

3. Na žádost příslušného orgánu členského státu může Eurojust v souladu se svými úkoly rovněž pomáhat při vyšetřování a stíhání těch forem trestné činnosti, které nejsou uvedeny v příloze I.

4. Do působnosti Eurojustu spadají trestné činy související s trestnými činy uvedenými v příloze I. Tyto kategorie trestných činů se považují za související trestné činy:

- a) trestné činy, jejichž účelem je obstarání prostředků pro spáchání závažných trestných činů uvedených v příloze I;
- b) trestné činy, jejichž účelem je usnadnění nebo spáchání závažných trestných činů uvedených v příloze I;
- c) trestné činy, jejichž účelem je dosáhnout beztrestnosti pro pachatele závažných trestných činů uvedených v příloze I.

5. Na žádost příslušného orgánu členského státu může Eurojust rovněž pomáhat při vyšetřování a stíhání, která se týkají pouze tohoto členského státu a třetí země, pokud byla s příslušnou třetí zemí uzavřena dohoda o spolupráci nebo ujednání o spolupráci podle článku 52 nebo pokud je v konkrétním případě na poskytnutí takové pomoci podstatný zájem.

6. Na žádost příslušného orgánu členského státu nebo Komise může Eurojust pomáhat při vyšetřování a stíhání, které se týká se pouze tohoto členského státu, ale které má dopad na úrovni Unie. Než začne Eurojust jednat na žádost Komise, konzultuje příslušný orgán dotčeného členského státu. Tento příslušný orgán může ve lhůtě stanovené Eurojustem odmítnout, aby Eurojust vykonal žádost Komise; své odmítnutí musí vždy odůvodnit.

Článek 4

Operativní pravomoci Eurojustu

1. Eurojust:

- a) informuje příslušné orgány členských států o vyšetřování a stíhání, o kterých byl sám informován a která mají dopad na úrovni Unie nebo by mohla mít dopad na jiné než přímo dotčené členské státy;
- b) pomáhá příslušným orgánům členských států při zajišťování co nejlepší koordinace vyšetřování a stíhání;
- c) napomáhá ke zdokonalování spolupráce příslušných orgánů členských států, zejména na základě analýz Europolu;
- d) spolupracuje a konzultuje s Evropskou soudní sítí v trestních věcech, přičemž mimo jiné využívá databázi dokumentů této Evropské soudní sítě a přispívá k jejímu zdokonalování;
- e) úzce spolupracuje s Úřadem evropského veřejného žalobce ve věcech, které spadají do jeho působnosti;
- f) poskytuje operativní, technickou a finanční podporu pro přeshraniční operace a vyšetřování členských států, mimo jiné pro společné vyšetřovací týmy;
- g) podporuje unijní specializovaná centra vybudovaná Europelem a dalšími orgány, institucemi a jinými subjekty Unie, a případně se na nich podílí;
- h) spolupracuje s orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a se sítěmi Unie zřízenými v prostoru svobody, bezpečnosti a práva upravenému v hlavě V Smlouvy o fungování EU;
- i) podporuje činnosti členských států v boji proti závažným formám trestné činnosti uvedeným v příloze I.

2. Při plnění svých úkolů může Eurojust požádat příslušné orgány dotčených členských států, s uvedením důvodů, aby:

- a) zahájily vyšetřování nebo stíhání určitých činů;
- b) souhlasily s tím, že jeden z nich je schopen vést lépe vyšetřování nebo stíhání určitých činů;
- c) koordinovaly činnost mezi příslušnými orgány dotčených členských států;

- d) sestavily společný vyšetřovací tým v souladu s příslušnými mechanismy spolupráce;
 - e) poskytly Eurojustu informace, které jsou nezbytné k plnění jeho úkolů;
 - f) provedly zvláštní vyšetřovací úkony;
 - g) přijaly jakákoliv jiná opatření odůvodněná pro vyšetřování nebo stíhání.
3. Eurojust také může:
- a) poskytovat Europolu stanoviska na základě analýz provedených Europolem;
 - b) zajišťovat logistickou podporu, včetně překladatelství, tlumočnictví a organizace koordinačních schůzek.
4. Pokud se dva nebo více členských států nemohou dohodnout na tom, který z nich by měl vést vyšetřování nebo stíhání na základě žádosti podle odst. 2 písm. a) a b), vydá Eurojust písemné stanovisko k případu. Eurojust toto stanovisko neprodleně předá dotčeným členským státům.
5. Na žádost příslušného orgánu nebo z vlastního podnětu vydá Eurojust písemné stanovisko k opakovaným odmítnutím nebo k obtížím týkajícím se výkonu žádostí a rozhodnutí o justiční spolupráci, včetně těch, které se zakládají na nástrojích provádějících zásadu vzájemného uznávání, není-li možné tyto případy vyřešit vzájemnou dohodou mezi příslušnými vnitrostátními orgány nebo zapojením dotčených národních členů. Eurojust toto stanovisko neprodleně předá dotčeným členským státům.
6. Příslušné orgány dotčených členských států odpoví na žádosti Eurojustu podle odstavce 2 a na písemná stanoviska uvedená v odstavci 4 nebo 5 bez zbytečného odkladu. Příslušné orgány členských států nemusí těmto žádostem vyhovět nebo mohou odmítnout řídit se písemným stanoviskem, pokud by to poškodilo zásadní zájmy národní bezpečnosti nebo ohrozilo úspěch probíhajícího vyšetřování či bezpečnost fyzické osoby.

Článek 5

Výkon operativních a dalších pravomocí

1. Při přijímání jakéhokoli opatření podle čl. 4 odst. 1 nebo 2 jedná Eurojust prostřednictvím jednoho nebo více dotčených národních členů. Aniž je dotčen odstavec 2 tohoto článku, kolegium se zaměřuje na operativní záležitosti a jakékoliv další záležitosti, které jsou přímo spjaty s operativními otázkami. Administrativními otázkami se kolegium zabývá pouze v rozsahu nezbytném pro výkon svých operativních pravomocí.
2. Eurojust jedná jako kolegium:
- a) při přijímání jakéhokoli opatření podle čl. 4 odst. 1 nebo 2:
 - i) na žádost jednoho nebo více národních členů dotčených věcí, kterou se Eurojust zabývá,
 - ii) pokud se jedná o vyšetřování nebo stíhání, které má dopad na úrovni Unie nebo které by mohlo mít dopad na jiné než přímo dotčené členské státy;
 - b) při přijímání jakéhokoli opatření podle čl. 4 odst. 3, 4 nebo 5;
 - c) pokud se jedná o obecnou otázku ohledně plnění jeho operativních cílů;
 - d) při přijímání ročního rozpočtu Eurojustu, kdy rozhodnutí přijímá dvoutřetinovou většinou hlasů svých členů;
 - e) při přijímání programového dokumentu podle článku 15 nebo výroční zprávy o činnosti Eurojustu, kdy rozhodnutí přijímá dvoutřetinovou většinou hlasů svých členů;
 - f) při volbě nebo odvolání předsedy a místopředsedů podle článku 11;
 - g) při jmenování správního ředitele či případně prodloužení jeho funkčního období nebo jeho odvolání z funkce podle článku 17;
 - h) při přijímání pracovních ujednání podle čl. 47 odst. 3 a článku 52;
 - i) při přijímání pravidel pro předcházení střetům zájmů a řešení těchto střetů u svých členů, a to i v souvislosti s jejich prohlášením o zájmech;
 - j) při přijímání zpráv, politických dokumentů, pokynů určených vnitrostátním orgánům a stanovisek k operativní činnosti Eurojustu vždy, když jsou tyto dokumenty strategické povahy;

- k) při jmenování styčných soudců nebo státních zástupců v souladu s článkem 53;
- l) při přijímání jakékoliv jiného rozhodnutí, které není tímto nařízením výslovně svěřeno výkonné radě nebo které nespadá do pravomoci správního ředitele podle článku 18;
- m) v jiných případech stanovených v tomto nařízení.

3. Při plnění svých úkolů Eurojust uvede, zda jedná prostřednictvím jednoho nebo více národních členů, nebo jako kolegium.

4. Kolegium může podle svých operativních potřeb pověřit správního ředitele a výkonnou radu dalšími správními úkoly nad rámec úkolů stanovených v článcích 16 a 18.

Za výjimečných okolností může kolegium rozhodnout o dočasném pozastavení přenesení pravomocí orgánu oprávněného ke jmenování na správního ředitele a pravomocí jím přenesených na další osoby a buď je vykonávat samo, nebo je přenést na jednoho ze svých členů nebo na jiného zaměstnance než na správního ředitele.

5. Kolegium přijme dvoutřetinovou většinou hlasů svých členů jednací řád Eurojustu. V případě, že nelze dosáhnout dohody dvoutřetinovou většinou, rozhodnutí se přijme prostou většinou. Jednací řád Eurojustu schválí Rada prostřednictvím prováděcích aktů.

KAPITOLA II

STRUKTURA A ORGANIZACE EUROJUSTU

ODDÍL I

Struktura

Článek 6

Struktura Eurojustu

Eurojust se skládá z:

- a) národních členů;
- b) kolegia;
- c) výkonné rady;
- d) správního ředitele.

ODDÍL II

Národní členové

Článek 7

Postavení národních členů

1. Eurojust se skládá z jednoho národního člena vyslaného každým členským státem v souladu s jeho právním systémem. Tento národní člen má stále pracoviště v sídle Eurojustu.

2. Každému národnímu členovi napomáhá jeden zástupce a jeden asistent. Zástupce a asistent mají v zásadě stále pracoviště v sídle Eurojustu. Členské státy mohou rozhodnout, že zástupce nebo asistent budou mít stále pracoviště ve svém členském státě. Přijme-li členský stát takové rozhodnutí, oznámí to kolegiu. Pokud to vyžadují provozní potřeby Eurojustu, může kolegium členský stát požádat, aby tento zástupce, asistent nebo oba po stanovenou dobu vykonávali svou práci v sídle Eurojustu. Členský stát této žádosti kolegia vyhovějí bez zbytečného odkladu.

3. Národnímu členovi mohou napomáhat další zástupci nebo asistenti, jejichž stále pracoviště může být, v případě potřeby a se souhlasem kolegia, v Eurojustu. Jmenování národních členů, zástupců a asistentů oznámí členský stát Eurojustu a Komisi.

4. Národní členové a zástupci mají postavení státního zástupce, soudce nebo zástupce justičního orgánu s rovnocennými pravomocemi podle vnitrostátního práva. Členské státy jim udělí přinejmenším pravomocí uvedené v tomto nařízení, aby mohli plnit své úkoly.

5. Funkční období národních členů a jejich zástupců je pět let a lze je jednou prodloužit. Pokud zástupce nemůže jednat jménem národního člena nebo jej zastoupit, zůstane národní člen se souhlasem dotčeného členského státu ve funkci i po uplynutí svého funkčního období, dokud není jeho funkční období prodlouženo nebo dokud není ve funkci nahrazen.
6. Členské státy jmenují národní členy a zástupce na základě prokázané vysoké úrovně relevantních praktických zkušeností v oblasti trestního soudnictví.
7. Zástupce může jednat jménem národního člena nebo jej zastoupit. Asistent rovněž může jednat jménem národního člena nebo jej zastoupit, má-li postavení podle odstavce 4.
8. Operativní informace jsou mezi Eurojustem a členskými státy vyměňovány prostřednictvím národních členů.
9. Aniž je dotčen článek 12, hradí platy a služební požitky národních členů, zástupců a asistentů jejich členský stát původu.
10. Jednají-li národní členové, zástupci a asistenti v rámci úkolů Eurojustu, považují se příslušné výdaje spojené s těmito činnostmi za operační výdaje.

Článek 8

Pravomoci národních členů

1. Národní členové mají pravomoc:
 - a) usnadňovat nebo jinak podporovat podávání nebo výkon jakékoliv žádosti o vzájemnou právní pomoc nebo o vzájemné uznávání;
 - b) obracet se přímo na kterýkoliv příslušný vnitrostátní orgán členského státu nebo kteroukoli jinou instituci či subjekt Unie, včetně Úřadu evropského veřejného žalobce, a vyměňovat si s nimi informace;
 - c) obracet se přímo na kterýkoliv příslušný mezinárodní orgán a vyměňovat si s ním informace v souladu s mezinárodními závazky svého členského státu;
 - d) účastnit se společných vyšetřovacích týmů, včetně jejich sestavování.
2. Aniž je dotčen odstavec 1, mohou členské státy udělit národním členům další pravomoci v souladu se svým vnitrostátním právem. O těchto pravomocích informují Komisi a kolegium.
3. Se souhlasem příslušného vnitrostátního orgánu mohou národní členové v souladu se svým vnitrostátním právem:
 - a) podat nebo vykonat jakoukoli žádost o vzájemnou právní pomoc nebo o vzájemné uznávání;
 - b) nařídit, vyžádat nebo vykonat vyšetřovací úkon podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/41/EU ⁽¹⁾.
4. V naléhavých případech, pokud není možné včas určit nebo kontaktovat příslušný vnitrostátní orgán, jsou národní členové oprávněni přijmout opatření podle odstavce 3 v souladu se svým vnitrostátním právem; o tom musí co nejdříve informovat příslušný vnitrostátní orgán.
5. Národní člen může příslušnému vnitrostátnímu orgánu podat návrh na výkon opatření uvedených v odstavcích 3 a 4, pokud by výkon pravomocí podle odstavců 3 a 4 tímto národním členem byl v rozporu:
 - a) s ústavními pravidly členského státu nebo
 - b) se základními aspekty vnitrostátního systému trestního soudnictví daného členského státu, pokud jde o:
 - i) rozdělení pravomocí mezi policii, státní zástupce a soudce,

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/41/EU ze dne 3. dubna 2014 o evropském vyšetřovacím příkazu v trestních věcech (Úř. věst. L 130, 1.5.2014, s. 1).

- ii) funkční rozdělení úkolů mezi orgány činné v trestním řízení nebo
 - iii) federální uspořádání dotčeného členského státu.
6. Členské státy v případech uvedených v odstavci 5 zajistí, aby příslušný vnitrostátní orgán vyřídil návrh podaný jeho národním členem bez zbytečného odkladu.

Článek 9

Přístup k národním rejstříkům

Národní členové mají v souladu se svým vnitrostátním právem přístup k těmto druhům rejstříků svého členského státu nebo přinejmenším mohou získat informace v nich obsažené:

- a) rejstříky trestů;
- b) rejstříky zatčených osob;
- c) vyšetřovací rejstříky;
- d) rejstříky DNA;
- e) jiné rejstříky orgánů veřejné správy svého členského státu, jsou-li tyto informace potřeba k plnění jejich úkolů.

ODDÍL III

Kolegium

Článek 10

Složení kolegia

1. Kolegium se skládá ze:
- a) všech národních členů a
 - b) jednoho zástupce Komise, vykonává-li kolegium své řídicí pravomoci.

Zástupce Komise nominovaný podle prvního pododstavce písm. b) by měl být totožný se zástupcem Komise ve výkonné radě podle čl. 16 odst. 4.

- 2. Správní ředitel se účastní schůzí kolegia týkajících se řízení bez hlasovacího práva.
- 3. Kolegium může pozvat na schůzi jako pozorovatele jakoukoliv osobu, jejíž názor může být relevantní.
- 4. Členům kolegia mohou být nápomocni poradci nebo odborníci v souladu s jednacím řádem Eurojustu.

Článek 11

Předseda a místopředseda Eurojustu

- 1. Kolegium volí předsedu a dva místopředsedy z řad národních členů dvoutřetinovou většinou hlasů svých členů. Nelze-li po druhém kole hlasování dosáhnout dvoutřetinové většiny, zvolí místopředsedy prostá většina členů kolegia, zatímco pro volbu předsedy je i nadále nutná dvoutřetinová většina.
- 2. Předseda vykonává své pravomoci jménem kolegia. Předseda:
 - a) zastupuje Eurojust;
 - b) svolává schůze kolegia a výkonné rady a předsedá jim a průběžně informuje kolegium o všech relevantních záležitostech;
 - c) řídí práci kolegia a dohlíží na každodenní řízení Eurojustu správním ředitelem;
 - d) vykonává veškeré další pravomoci stanovené v jednacím řádu Eurojustu.

3. Místopředsedové vykonávají pravomoci uvedené v odstavci 2, které jim předseda svěří. Zastupují předsedu, nemůže-li plnit své povinnosti. Předsedovi a místopředsedům jsou při plnění jejich konkrétních povinností nápomocni administrativní zaměstnanci Eurojustu.
 4. Funkční období předsedy a místopředsedů je čtyři roky. Mohou být jednou opětovně zvoleni.
 5. Je-li národní člen zvolen předsedou nebo místopředsedou Eurojustu, jeho funkční období se prodlouží, aby se zajistilo, že může plnit svou funkci předsedy nebo místopředsedy.
 6. Pokud předseda nebo místopředseda již nesplňuje podmínky nezbytné k plnění svých povinností, může být na návrh jedné třetiny členů kolegia odvolán. Toto rozhodnutí se přijímá dvoutřetinovou většinou hlasů členů kolegia, vyjma hlasů dotčeného předsedy nebo místopředsedy.
 7. Je-li národní člen zvolen předsedou Eurojustu, může dotčený členský stát vyslat jinou vhodně kvalifikovanou osobu, aby posílila národní zastoupení po dobu, kdy tento národní člen vykonává funkci předsedy.
- Členský stát, který se rozhodne takovou osobu vyslat, je oprávněn požádat o náhradu v souladu s článkem 12.

Článek 12

Mechanismus náhrad v případě zvolení do funkce předsedy

1. Do 12. prosince 2019 stanoví Rada jednající na návrh Komise prostřednictvím prováděcích aktů mechanismus náhrad pro účely čl. 11 odst. 7, který bude k dispozici pro členské státy, jejichž národní člen byl zvolen předsedou.
2. Náhrada se poskytne každému členskému státu, pokud:
 - a) jeho národní člen byl zvolen předsedou a
 - b) požádá kolegium o náhradu a zdůvodní, proč je třeba posílit národní zastoupení na základě zvýšení pracovní zátěže.
3. Poskytnutá náhrada odpovídá 50 % vnitrostátního platu vyslané osoby. Náhrada životních nákladů a dalších souvisejících výdajů se stanoví na srovnatelném základě jako náklady a výdaje úředníků nebo ostatních zaměstnanců Unie vyslaných do zahraničí.
4. Náklady mechanismu náhrad se hradí z rozpočtu Eurojustu.

Článek 13

Schůze kolegia

1. Schůze kolegia svolává předseda.
2. Kolegium pořádá alespoň jednu schůzi za měsíc. Kolegium se kromě toho schází z podnětu předsedy, na žádost Komise o projednání správních úkolů kolegia nebo na žádost alespoň jedné třetiny svých členů.
3. Eurojust zasílá Úřadu evropského veřejného žalobce pořad jednání schůzí kolegia, kdykoliv se projednávají záležitosti, které jsou relevantní pro plnění úkolů Úřadu evropského veřejného žalobce. Eurojust přizve Úřad evropského veřejného žalobce k účasti na těchto schůzích, avšak bez hlasovacího práva. Je-li Úřad evropského veřejného žalobce přizván na schůzi kolegia, Eurojust mu poskytne příslušné podklady k jednání.

Článek 14

Pravidla hlasování kolegia

1. Nemá-li stanoveno jinak a v případech, kdy se nepodaří dosáhnout konsenzu, kolegium přijímá rozhodnutí většinou hlasů svých členů.
2. Každý člen má jeden hlas. V nepřítomnosti hlasujícího člena je zástupce oprávněn vykonat hlasovací právo za podmínek stanovených v čl. 7 odst. 7. V nepřítomnosti zástupce je asistent také oprávněn vykonat hlasovací právo za podmínek stanovených v čl. 7 odst. 7.

Článek 15

Roční a víceleté programování

1. Do 30. listopadu každého roku kolegium přijme programový dokument, který obsahuje roční a víceleté programování, na základě návrhu vypracovaného správním ředitelem a s přihlédnutím ke stanovisku Komise. Kolegium programový dokument předloží Evropskému parlamentu, Radě, Komisi a Úřadu evropského veřejného žalobce. Programový dokument se stává definitivním po konečném přijetí souhrnného rozpočtu Unie a podle potřeby je příslušným způsobem upraven.
2. Roční pracovní program obsahuje podrobné cíle a předpokládané výsledky, včetně ukazatelů výkonnosti. Obsahuje rovněž popis financovaných činností a vymezuje finanční a lidské zdroje přidělené na každou činnost podle zásad sestavování a řízení rozpočtu podle činností. Roční pracovní program musí být v souladu s víceletým pracovním programem uvedeným v odstavci 4. Jasně popíše úkoly, které byly oproti předcházejícímu rozpočtovému roku přidány, změněny či zrušeny.
3. Kolegium pozmění přijatý roční pracovní program, je-li Eurojustu svěřen nový úkol. Jakákoliv podstatná změna ročního pracovního programu se přijímá stejným postupem jako původní roční pracovní program. Kolegium může přenést pravomoc k provádění nepodstatných změn ročního pracovního programu na správního ředitele.
4. Víceletý pracovní program stanoví celkové strategické programování, včetně cílů, strategie spolupráce s orgány třetích zemí a s mezinárodními organizacemi uvedenými v článku 52, předpokládaných výsledků a ukazatelů výkonnosti. Rovněž stanoví programování zdrojů, včetně víceletého rozpočtu a zaměstnanců. Programování zdrojů se každoročně aktualizuje. Strategické programování se aktualizuje podle potřeby a zejména s ohledem na výsledky hodnocení podle článku 69.

ODDÍL IV

Výkonná rada

Článek 16

Fungování výkonné rady

1. Kolegiu napomáhá výkonná rada. Výkonná rada odpovídá za přijímání správních rozhodnutí k zajištění řádného fungování Eurojustu. Dohlíží na nezbytnou přípravnou činnost správního ředitele týkající se jiných správních záležitostí k přijetí kolegiem. Neúčastní se výkonu operativních pravomocí Eurojustu uvedených v člancích 4 a 5.
2. Výkonná rada se může při plnění svých úkolů radit s kolegiem.
3. Výkonná rada rovněž:
 - a) přezkoumává programový dokument uvedený v článku 15 na základě návrhu vypracovaného správním ředitelem a předkládá jej kolegiu k přijetí;
 - b) na základě návrhu vypracovaného správním ředitelem přijímá strategii Eurojustu pro boj proti podvodům, která je úměrná rizikům podvodu a zohledňuje náklady a přínosy opatření, která mají být v tomto ohledu provedena;
 - c) přijímá vhodná prováděcí pravidla k provedení služebního řádu úředníků Evropské unie (dále jen „služební řád“) a pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropské unie (dále jen „pracovní řád“) stanovených v nařízení Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68 ⁽¹⁾ v souladu s článkem 110 služebního řádu;
 - d) zajišťuje vhodná následná opatření na základě zjištění a doporučení plynoucích z interních či externích auditních zpráv, hodnocení a vyšetřování, včetně zjištění a doporučení evropského inspektora ochrany údajů a úřadu OLAF;
 - e) přijímá veškerá rozhodnutí týkající se vytváření a podle potřeby úpravy interních správních struktur Eurojustu;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 56, 4.3.1968, s. 1.

- f) aniž jsou dotčeny povinnosti správního ředitele stanovené v článku 18, pomáhá a radí správnímu řediteli při provádění rozhodnutí kolegia s cílem posilovat dohled nad správním a rozpočtovým řízením;
- g) plní jakékoli další správní úkoly, kterými ji pověří kolegium podle čl. 5 odst. 4;
- h) přijímá finanční pravidla platná pro Eurojust v souladu s článkem 64;
- i) v souladu s článkem 110 služebního řádu přijímá rozhodnutí na základě čl. 2 odst. 1 služebního řádu a článku 6 pracovního řádu, kterými přenáší příslušné pravomoci orgánu oprávněného ke jmenování na správního ředitele a kterými stanoví podmínky, za nichž lze toto přenesení pravomocí pozastavit; správní ředitel je oprávněn přenést tyto pravomoci na další osoby;
- j) přezkoumává návrh ročního rozpočtu Eurojustu, který přijímá kolegium;
- k) přezkoumává návrh výroční zprávy o činnosti Eurojustu a předkládá ji kolegiu k přijetí;
- l) jmenuje účetního a pověřence pro ochranu osobních údajů, kteří jsou při plnění svých povinností funkčně nezávislí.

4. Výkonná rada se skládá z předsedy a místopředsedů Eurojustu, jednoho zástupce Komise a dvou dalších členů kolegia určených na základě systému dvouleté rotace v souladu s jednacím řádem Eurojustu. Správní ředitel se účastní schůzí výkonné rady bez hlasovacího práva.

5. Předseda Eurojustu je předsedou výkonné rady. Výkonná rada přijímá rozhodnutí většinou hlasů svých členů. Každý člen má jeden hlas. V případě rovnosti hlasů rozhoduje hlas předsedy Eurojustu.

6. Funkční období členů výkonné rady končí s uplynutím jejich funkčního období jako národního člena, předsedy nebo místopředsedy.

7. Výkonná rada se schází alespoň jednou za měsíc. Výkonná rada se schází rovněž z podnětu svého předsedy nebo na žádost Komise nebo na žádost nejméně dvou ze svých ostatních členů.

8. Eurojust zasílá Úřadu evropského veřejného žalobce pořad jednání schůzí výkonné rady a konzultuje s ním, zda je zapotřebí, aby se těchto schůzí účastnil. Eurojust přizve Úřad evropského veřejného žalobce k účasti na schůzích, avšak bez hlasovacího práva, kdykoliv se projednávají záležitosti relevantní pro fungování Úřadu evropského veřejného žalobce.

Je-li Úřad evropského veřejného žalobce přizván na schůzi výkonné rady, Eurojust mu poskytne příslušné podklady k jednání.

ODDÍL V

Správní ředitel

Článek 17

Postavení správního ředitele

1. Správní ředitel je zaměstnán jako dočasný zaměstnanec Eurojustu podle čl. 2 písm. a) pracovního řádu.
2. Správního ředitele jmenuje kolegium ze seznamu uchazečů navržených výkonnou radou v otevřeném a transparentním výběrovém řízení v souladu s jednacím řádem Eurojustu. Pro účely uzavření pracovní smlouvy se správním ředitelem je Eurojust zastoupen svým předsedou.
3. Funkční období správního ředitele je čtyřleté. Před koncem tohoto období provede výkonná rada posouzení, ve kterém zohlední hodnocení výsledků správního ředitele.
4. Kolegium může na návrh výkonné rady, který zohlední posouzení podle odstavce 3, funkční období správního ředitele jednou prodloužit na dobu nepřesahující čtyři roky.

5. Správní ředitel, jehož funkční období bylo prodlouženo, se na konci celkového funkčního období nesmí účastnit dalšího výběrového řízení na tutéž funkci.
6. Správní ředitel zodpovídá kolegiu.
7. Správní ředitel může být odvolán z funkce pouze na základě rozhodnutí kolegia, které jedná na návrh výkonné rady.

Článek 18

Povinnosti správního ředitele

1. Pro správní účely je Eurojust řízen svým správním ředitelem.
2. Aniž jsou dotčeny pravomoci kolegia nebo výkonné rady, jedná správní ředitel při plnění svých povinností nezávisle a nesmí vyžadovat ani přijímat pokyny od žádné vlády ani jiného subjektu.
3. Správní ředitel zastupuje Eurojust v právních otázkách.
4. Správní ředitel odpovídá za plnění správních úkolů svěřených Eurojustu, zejména za:
 - a) každodenní správu Eurojustu a řízení zaměstnanců;
 - b) provádění rozhodnutí přijatých kolegiem a výkonnou radou;
 - c) vypracování návrhu programového dokumentu uvedeného v článku 15 a jeho předložení výkonné radě k přezkumu;
 - d) provádění programového dokumentu uvedeného v článku 15 a předkládání zpráv o jeho provádění výkonné radě a kolegiu;
 - e) vypracování výroční zprávy o činnosti Eurojustu a její předložení výkonné radě k přezkumu a kolegiu k přijetí;
 - f) vypracování akčního plánu v návaznosti na závěry interních či externích auditních zpráv, hodnocení a vyšetřování, včetně těch, které vypracují evropský inspektor ochrany údajů a úřad OLAF, a za podání zprávy o pokroku dvakrát ročně kolegiu, výkonné radě, Komisi a evropskému inspektorovi ochrany údajů;
 - g) vypracování strategie Eurojustu pro boj proti podvodům a její předložení výkonné radě k přijetí;
 - h) vypracování návrhu finančních pravidel pro Eurojust;
 - i) vypracování návrhu odhadu příjmů a výdajů Eurojustu a plnění jeho rozpočtu;
 - j) výkon pravomocí ve vztahu k zaměstnancům Eurojustu, které služební řád svěřuje orgánu oprávněnému ke jmenování a které pracovní řád svěřuje orgánu oprávněnému uzavírat pracovní smlouvy (dále jen „pravomocí orgánu oprávněného ke jmenování“);
 - k) poskytování nezbytné administrativní podpory pro usnadnění operativní práce Eurojustu;
 - l) poskytování podpory předsedovi a místopředsedům při plnění jejich povinností;
 - m) vypracování předběžného návrhu ročního rozpočtu Eurojustu, kterou před přijetím kolegiem přezkoumá výkonná rada.

KAPITOLA III

OPERATIVNÍ ZÁLEŽITOSTI

Článek 19

Mechanismus stálé koordinace

1. Aby Eurojust plnil své úkoly v naléhavých případech, zřídí mechanismus stálé koordinace, který bude kdykoli schopen přijmout a zpracovat žádosti, jež jsou mu předloženy. Mechanismus stálé koordinace bude dosažitelný 24 hodin denně, sedm dnů v týdnu.

2. Mechanismus stálé koordinace se skládá z jednoho zástupce mechanismu stálé koordinace za každý členský stát, který může být národním členem, jeho zástupcem, asistentem oprávněným zastupovat národního člena nebo vyslaným národním odborníkem. Zástupce mechanismu stálé koordinace musí být připraven jednat 24 hodin denně, sedm dnů v týdnu.
3. Pokud jde o výkon žádosti v jejich členském státě, jednají zástupci mechanismu stálé koordinace efektivně a bez prodlení.

Článek 20

Národní koordinační systém Eurojustu

1. Každý členský stát jmenuje jednoho nebo více národních zpravodajů pro Eurojust.
2. Všichni národní zpravodajové jmenovaní členskými státy podle odstavce 1 musí mít schopnosti a zkušenosti nezbytné pro plnění svých povinností.
3. Každý členský stát zavede národní koordinační systém Eurojustu s cílem zajistit koordinaci práce:
 - a) národních zpravodajů pro Eurojust;
 - b) případných národních zpravodajů pro otázky týkající se působnosti Úřadu evropského veřejného žalobce;
 - c) národního zpravodaje pro Eurojust pro otázky terorismu;
 - d) národního zpravodaje pro Evropskou soudní síť v trestních věcech a nejvýše tří dalších kontaktních míst uvedené Evropské soudní sítě;
 - e) národních členů nebo kontaktních míst sítě pro společné vyšetřovací týmy a národních členů nebo kontaktních míst sítí zřízených rozhodnutími 2002/494/SVV, 2007/845/SVV a 2008/852/SVV;
 - f) případně jiných příslušných justičních orgánů.
4. Osoby uvedené v odstavcích 1 a 3 si ponechávají svou funkci a postavení podle vnitrostátního práva, aniž by to mělo významný dopad na plnění jejich povinností podle tohoto nařízení.
5. Národní zpravodajové pro Eurojust odpovídají za fungování národního koordinačního systému Eurojustu. Je-li jmenováno více zpravodajů pro Eurojust, odpovídá za fungování jejich národního koordinačního systému Eurojustu jeden z nich.
6. Národní členové musí být informováni o všech schůzích svého národního koordinačního systému Eurojustu, na kterých jsou projednávány záležitosti související s jednotlivými případy. Národní členové se mohou těchto schůzí účastnit dle potřeby.
7. Každý národní koordinační systém Eurojustu usnadňuje plnění úkolů Eurojustu v dotčeném členském státě zejména tím, že:
 - a) zajišťuje, aby systému řízení případů podle článku 23 byly účinným a spolehlivým způsobem poskytovány informace týkající se dotyčného členského státu;
 - b) pomáhá určovat, zda by žádost měla být vyřizována za pomoci Eurojustu nebo Evropské soudní sítě;
 - c) pomáhá národnímu členovi určit příslušné orgány pro výkon žádostí a rozhodnutí o justiční spolupráci, včetně žádostí a rozhodnutí, které se zakládají na nástrojích provádějících zásadu vzájemného uznávání;
 - d) udržuje úzké vztahy s národní jednotkou Europolu, dalšími kontaktními místy Evropské soudní sítě a dalšími příslušnými vnitrostátními orgány.
8. Za účelem plnění cílů podle odstavce 7 osoby uvedené v odstavci 1 a odst. 3 písm. a), b) a c) jsou a osoby nebo orgány uvedené v odst. 3 písm. d) a e) mohou být připojeny k systému řízení případů v souladu s tímto článkem a články 23, 24, 25 a 34. Náklady na připojení k systému řízení případů se hradí ze souhrnného rozpočtu Unie.

9. Zřízení národního koordinačního systému Eurojustu a jmenování národních zpravodajů nevyklučují přímý kontakt mezi národním členem a příslušnými orgány jeho členského státu.

Článek 21

Výměna informací s členskými státy a mezi národními členy

1. Příslušné orgány členských států si s Eurojustem vyměňují veškeré informace nezbytné k plnění jeho úkolů podle článků 2 a 4 v souladu s použitelnými pravidly pro ochranu údajů. To zahrnuje alespoň informace uvedené v odstavcích 4, 5 a 6 tohoto článku.
2. Předání informací Eurojustu se chápe jako žádost o pomoc Eurojustu v daném případě, pouze pokud to příslušný orgán výslovně uvede.
3. Národní členové si bez předchozího povolení mezi sebou nebo se svými příslušnými vnitrostátními orgány vyměňují veškeré informace nezbytné k plnění úkolů Eurojustu. Příslušné vnitrostátní orgány zejména neprodleně informují své národní členy o případu, jenž se jich týká.
4. Příslušné vnitrostátní orgány informují své národní členy o zřízení společných vyšetřovacích týmů a o výsledcích jejich práce.
5. Příslušné vnitrostátní orgány informují své národní členy bez zbytečného odkladu o každém případě, který se týká nejméně tří členských států a ohledně něhož byla nejméně dvěma členskými státy předána žádost nebo rozhodnutí o justiční spolupráci, včetně žádosti nebo rozhodnutí, které se zakládají na nástrojích provádějících zásadu vzájemného uznávání, je-li splněna jedna či více těchto podmínek:
 - a) jedná se o trestný čin, za nějž lze v dožadujícím nebo vydávajícím členském státě uložit trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody s horní hranicí sazby nejméně pěti nebo šesti let, o čemž rozhodne dotyčný členský stát, a který spočívá v některém z těchto jednání:
 - i) obchod s lidmi;
 - ii) pohlavní zneužívání nebo pohlavní vykořisťování, včetně dětské pornografie a navazování kontaktu s dětmi k sexuálními účelům;
 - iii) obchod s drogami;
 - iv) nedovolený obchod se střelnými zbraněmi, jejich součástmi nebo díly, střelivem nebo výbušninami;
 - v) korupce;
 - vi) trestná činnost proti finančním zájmům Unie;
 - vii) padělání peněz nebo platebních prostředků;
 - viii) praní peněz;
 - ix) počítačová trestná činnost;
 - b) existují konkrétní poznatky o zapojení zločinného spolčení;
 - c) existují poznatky, že by případ mohl mít závažný přeshraniční rozměr nebo by mohl mít dopad na úrovni Unie nebo dopad na členské státy jiné než ty, které jsou do případu přímo zapojeny.
6. Příslušné vnitrostátní orgány informují své národní členy o:
 - a) případech, kdy došlo nebo pravděpodobně dojde ke kompetenčním sporům;
 - b) sledovaných zásilkách týkajících se alespoň tří států, z nichž alespoň dva jsou členskými státy;
 - c) opakovaných obtížích či odmítnutích při výkonu žádostí a rozhodnutí o justiční spolupráci, včetně žádostí a rozhodnutí, které se zakládají na nástrojích provádějících zásadu vzájemného uznávání.
7. Příslušné vnitrostátní orgány nejsou povinny poskytovat informace v konkrétních případech, pokud by to poškodilo zásadní zájmy národní bezpečnosti nebo ohrozilo bezpečnost fyzických osob.
8. Tímto článkem nejsou dotčeny podmínky stanovené v dvoustranných nebo mnohostranných dohodách nebo ujednáních mezi členskými státy a třetími zeměmi, včetně podmínek stanovených třetími zeměmi pro využití jimi poskytnutých informací.

9. Tímto článkem nejsou dotčeny ostatní povinnosti týkající se předávání informací Eurojustu, včetně povinností podle rozhodnutí Rady 2005/671/SVV ⁽¹⁾.

10. Informace uvedené v tomto článku jsou předávány strukturovaným způsobem stanoveným Eurojustem. Příslušný vnitrostátní orgán není povinen tyto informace poskytnout, pokud již byly Eurojustu předány na základě jiných ustanovení tohoto nařízení.

Článek 22

Informace poskytované Eurojustem příslušným vnitrostátním orgánům

1. Eurojust poskytuje bez zbytečného odkladu příslušným vnitrostátním orgánům informace o výsledcích zpracování informací, včetně existence vazeb na případy již uložené v systému řízení případů. Tyto informace mohou obsahovat osobní údaje.

2. Pokud příslušný vnitrostátní orgán požádá Eurojust o poskytnutí informací v určité lhůtě, Eurojust je předá v této lhůtě.

Článek 23

Systém řízení případů, rejstřík a dočasné pracovní soubory

1. Eurojust zřizuje systém řízení případů, který se skládá z dočasných pracovních souborů a z rejstříku obsahujících osobní údaje podle přílohy II a jiné údaje.

2. Účelem systému řízení případů je:

- a) podpora vedení a koordinace vyšetřování a stíhání, při kterých je Eurojust nápomocen, a zejména vzájemné provázání informací;
- b) usnadnění přístupu k informacím o probíhajících vyšetřováních a stíháních;
- c) usnadnění dohledu nad zákonností zpracování osobních údajů Eurojustem a nad jeho souladem s použitelnými pravidly pro ochranu údajů.

3. Systém řízení případů může být připojen k zabezpečenému telekomunikačnímu spojení uvedenému v článku 9 rozhodnutí Rady 2008/976/SVV ⁽²⁾.

4. Rejstřík obsahuje odkazy na dočasné pracovní soubory zpracovávané v rámci Eurojustu a nesmí obsahovat osobní údaje jiné než uvedené v bodě 1 písm. a) až i), k) a m) a v bodě 2 přílohy II.

5. Při plnění svých povinností mohou národní členové zpracovávat údaje o jednotlivých případech, na kterých pracují, v dočasném pracovním souboru. Umožní pověřenci pro ochranu osobních údajů přístup k tomuto dočasnému pracovnímu souboru. Dotčený národní člen informuje pověřence pro ochranu osobních údajů o zřízení každého nového dočasného pracovního souboru obsahujícího osobní údaje.

6. Pro účely zpracování operativních osobních údajů nesmí Eurojust zřídit jiný automatizovaný soubor údajů než systém řízení případů. Národní člen však může osobní údaje dočasně uchovávat a analyzovat, aby mohl určit, zda jsou relevantní pro úkoly Eurojustu a mohou být zahrnuty do systému řízení případů. Tyto údaje mohou být uchovávány po dobu nejvýše tři měsíce.

Článek 24

Fungování dočasných pracovních souborů a rejstříku

1. Dočasný pracovní soubor zřizuje dotýčný národní člen pro každý případ, o němž mu jsou předány informace, pokud je toto předání v souladu s tímto nařízením nebo s jinými platnými právními nástroji. Národní člen odpovídá za správu dočasných pracovních souborů, které zřídil.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 2005/671/SVV ze dne 20. září 2005 o výměně informací a spolupráci v oblasti teroristických trestných činů (Úř. věst. L 253, 29.9.2005, s. 22).

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady 2008/976/SVV ze dne 16. prosince 2008 o Evropské soudní síti (Úř. věst. L 348, 24.12.2008, s. 130).

2. Národní člen, který zřídil dočasný pracovní soubor, rozhodne v jednotlivých případech, zda přístup do tohoto souboru omezí nebo zda soubor či jeho části zpřístupní ostatním národním členům nebo oprávněným zaměstnancům Eurojustu nebo jakékoliv jiné osobě pracující pro Eurojust, která získala potřebné oprávnění od správního ředitele.
3. Národní člen, který zřídil dočasný pracovní soubor, rovněž rozhodne o tom, které informace související s tímto souborem se uvedou v rejstříku v souladu s čl. 23 odst. 4.

Článek 25

Přístup k systému řízení případů na vnitrostátní úrovni

1. Jestliže jsou osoby uvedené v čl. 20 odst. 3 připojené k systému řízení případů, mají přístup pouze k:
 - a) rejstříku, pokud národní člen, který rozhodl o vložení údajů do rejstříku, tento přístup výslovně neodepřel;
 - b) dočasným pracovním souborům zřízeným národním členem svého členského státu;
 - c) dočasným pracovním souborům zřízeným národním členem jiných členských států, k nimž národní člen jejich členského státu získal přístup, pokud národní člen, který dočasný pracovní soubor zřídil, tento přístup výslovně neodepřel.
2. Národní člen v mezích stanovených v odstavci 1 tohoto článku rozhodne o rozsahu přístupu k dočasným pracovním souborům, který je v jeho členském státě povolen osobám uvedeným v čl. 20 odst. 3 připojeným k systému řízení případů.
3. Každý členský stát rozhodne, po konzultaci se svým národním členem, o rozsahu přístupu do rejstříku, který je v tomto členském státě povolen osobám uvedeným v čl. 20 odst. 3 připojeným k systému řízení případů. Členské státy oznámí své rozhodnutí o provedení tohoto odstavce Eurojustu a Komisi. Komise o něm uvědomí ostatní členské státy.
4. Osoby, jimž byl povolen přístup v souladu s odstavcem 2, mají přístup do rejstříku alespoň v míře nutné pro přístup k dočasným pracovním souborům, k nimž jim byl povolen přístup.

KAPITOLA IV

ZPRACOVÁNÍ INFORMACÍ

Článek 26

Zpracování osobních údajů Eurojustem

1. Na zpracování operativních osobních údajů Eurojustem se použije toto nařízení a článek 3 a kapitola IX nařízení (EU) 2018/1725. Na zpracování administrativních osobních údajů Eurojustem se rovněž použije nařízení (EU) 2018/1725, s výjimkou jeho kapitoly IX.
2. Odkazy na „použitelná pravidla pro ochranu údajů“ v tomto nařízení se považují za odkazy na ustanovení o ochraně údajů obsažená v tomto nařízení a nařízení (EU) 2018/1725.
3. Pravidla pro ochranu údajů při zpracovávání operativních osobních údajů stanovená tímto nařízením se považují za zvláštní pravidla na ochranu údajů ve vztahu k obecným pravidlům stanoveným článkem 3 a kapitolou IX nařízení (EU) 2018/1725.
4. Eurojust stanoví lhůty pro uchovávání administrativních osobních údajů v ustanoveních svého jednacího řádu týkajících se ochrany údajů.

Článek 27

Zpracování operativních osobních údajů

1. V míře nezbytné k plnění svých úkolů může Eurojust v rámci své působnosti a za účelem výkonu svých operativních pravomocí zpracovávat automatizovanými prostředky nebo ve strukturovaných ručně vedených spisech v souladu s tímto nařízením pouze operativní osobní údaje uvedené v bodě 1 přílohy II týkající se osob, u nichž podle vnitrostátního práva dotčených členských států existují závažné důvody se domnívat, že spáchaly nebo se chystají spáchat trestný čin, který spadá do působnosti Eurojustu, nebo osob, které byly za takový trestný čin odsouzeny.

2. Eurojust může zpracovávat pouze operativní osobní údaje uvedené v bodě 2 přílohy II týkající se osob, které jsou podle vnitrostátního práva dotyčných členských států považovány v trestním vyšetřování nebo stíhání týkajícím se jednoho nebo více druhů trestné činnosti a trestných činů uvedených v článku 3 za oběti nebo třetí strany dotčené trestným činem, jako jsou osoby, které by mohly být předvolány jako svědci, nebo osob, které mohou poskytovat informace o trestných činech, nebo kontaktní osoby či společníci osob uvedených v odstavci 1. Tyto operativní osobní údaje lze zpracovávat pouze tehdy, je-li to nutné pro splnění úkolů Eurojustu v rámci jeho působnosti a za účelem výkonu jeho operativních pravomocí.

3. Ve výjimečných případech, je-li to nezbytné pro účely uvedené v odstavci 1, může Eurojust rovněž po omezenou dobu, která nesmí být delší než doba potřebná pro uzavření případu, v souvislosti s nímž se údaje zpracovávají, zpracovávat i jiné operativní osobní údaje než ty, které jsou uvedeny v příloze II, které se týkají okolností trestného činu, jsou-li bezprostředně významné pro probíhající vyšetřování, která Eurojust koordinuje nebo pomáhá koordinovat, a jsou součástí těchto vyšetřování. Pověřenec pro ochranu osobních údajů uvedený v článku 36 musí být neprodleně informován o zpracování takových operativních osobních údajů a o konkrétních okolnostech, které odůvodňují nezbytnost zpracovávat tyto operativní osobní údaje. Týkají-li se tyto jiné údaje svědků či obětí ve smyslu odstavce 2 tohoto článku, přijmou rozhodnutí o jejich zpracování společně dotčení národní členové.

4. Eurojust může zpracovávat zvláštní kategorie operativních osobních údajů v souladu s článkem 76 nařízení (EU) 2018/1725. Tyto údaje nesmějí být zpracovány v rejstříku uvedeném v čl. 23 odst. 4 tohoto nařízení. Týkají-li se tyto jiné údaje svědků či obětí ve smyslu odstavce 2 tohoto článku, přijímají rozhodnutí o jejich zpracování dotčení národní členové.

Článek 28

Zpracování z pověření Eurojustu nebo zpracovatele

Zpracovatel a jakákoli osoba, která jedná z pověření Eurojustu nebo zpracovatele a má přístup k operativním osobním údajům, může tyto osobní údaje zpracovávat pouze na pokyn Eurojustu, ledaže jí jejich zpracování ukládá právo Unie nebo členského státu.

Článek 29

Lhůty pro uchovávání operativních osobních údajů

1. Eurojust uchovává operativní osobní údaje, které zpracovává, pouze po dobu nezbytně nutnou pro plnění svých úkolů. Zejména, aniž je dotčen odstavec 3 tohoto článku, nesmějí být operativní osobní údaje uvedené v článku 27 uchovávány po tom z následujících dní, který nastane jako první:

- a) den, od kterého není v důsledku uplynutí promlčecí lhůty možné stíhání ve všech členských státech dotčených vyšetřováním a stíháním;
- b) den, kdy byl Eurojust informován o tom, že dotyčná osoba byla rozsudkem pravomocně zproštěna viny; v takovém případě informuje dotčený členský stát Eurojust neprodleně;
- c) tři roky ode dne nabytí právní moci rozsudku v posledním členském státě dotčeném vyšetřováním nebo stíháním;
- d) den, kdy Eurojust a dotyčné členské státy společně uznaly nebo rozhodly, že již není nutné, aby Eurojust koordinoval vyšetřování a stíhání, pokud neexistuje povinnost poskytnout Eurojustu tuto informaci v souladu s čl. 21 odst. 5 nebo 6;
- e) tři roky ode dne, kdy byly operativní osobní údaje předány v souladu s čl. 21 odst. 5 nebo 6.

2. Dodržování lhůt pro uchovávání údajů uvedených v odstavci 1 tohoto článku Eurojust průběžně přezkoumává pomocí vhodného automatizovaného postupu, zejména od okamžiku, kdy případ uzavřel. Nezbytnost uchování údajů se dále přezkoumává každé tři roky od jejich vložení a výsledky tohoto přezkumu se uplatní na případ jako celek. Uchovávali-li se operativní osobní údaje uvedené v čl. 27 odst. 4 déle než pět let, musí o tom být informován evropský inspektor ochrany údajů.

3. Než uplyne některá ze lhůt pro uchovávání údajů uvedených v odstavci 1, přezkoumá Eurojust, zda je další uchování operativních osobních údajů potřebné pro plnění jeho úkolů. Může rozhodnout o výjimečném uchování těchto osobních údajů až do následujícího přezkumu. Důvody k dalšímu uchování musí být opodstatněné a musí být zaznamenány. Není-li v době přezkumu přijato žádné rozhodnutí o dalším uchování operativních osobních údajů, tyto údaje se automaticky vymažou.

4. Pokud se operativní osobní údaje v souladu s odstavcem 3 uchovávají po dobu delší, než jsou lhůty pro uchovávání uvedené v odstavci 1, provede evropský inspektor ochrany údajů každé tři roky další přezkum nezbytnosti uchovávat tyto údaje.
5. Jakmile uplyne lhůta pro uchovávání posledního automatizovaného údaje v souboru, zničí se všechny dokumenty ze souboru s výjimkou originálů dokumentů, které Eurojust obdržel od vnitrostátních orgánů a které musí být vráceny osobě, která je poskytla.
6. U vyšetřování nebo stíhání, které Eurojust koordinoval, se dotčení národní členové navzájem informují, kdykoliv obdrží informace, že bylo vyšetřování nebo stíhání zastaveno nebo že veškerá soudní rozhodnutí týkající se daného případu nabyla právní moci.
7. Odstavec 5 se nepoužije, pokud:
 - a) by to poškodilo zájmy subjektu údajů, který vyžaduje ochranu; v takových případech se operativní osobní údaje použijí jen s výslovným a písemným souhlasem subjektu údajů;
 - b) subjekt údajů zpochybňuje přesnost operativních osobních údajů; v takovém případě se odstavec 5 nepoužije po dobu potřebnou k tomu, aby členské státy nebo případně Eurojust ověřily přesnost těchto údajů;
 - c) operativní osobní údaje musí být uchovány pro účely dokazování nebo pro stanovení, výkon nebo obranu právních nároků;
 - d) subjekt údajů odmítá výmaz operativních osobních údajů a žádá místo toho o omezení jejich použití, nebo
 - e) operativní osobní údaje jsou nadále zapotřebí pro účely archivace ve veřejném zájmu nebo ke statistickým účelům.

Článek 30

Bezpečnost operativních osobních údajů

Eurojust a členské státy zavedou mechanismy k zajištění toho, aby se bezpečnostní opatření uvedená v článku 91 nařízení (EU) 2018/1725 uplatňovala ve všech informačních systémech.

Článek 31

Právo subjektu údajů na přístup k osobním údajům

1. Subjekt údajů, který si přeje uplatnit své právo na přístup k operativním osobním údajům podle článku 80 nařízení (EU) 2018/1725, které se týkají tohoto subjektu údajů a které zpracovává Eurojust, může podat žádost u Eurojustu nebo u vnitrostátního dozorového úřadu v členském státě podle vlastního výběru. Uvedený úřad postoupí žádost Eurojustu a v každém případě nejpozději jeden měsíc ode dne, kdy ji obdržel.
2. Eurojust odpoví na žádost bez zbytečného odkladu a v každém případě nejpozději tři měsíce ode dne, kdy ji obdržel.
3. Po obdržení žádosti a před přijetím rozhodnutí konzultuje Eurojust s příslušnými orgány dotčených členských států. Rozhodnutí o přístupu k údajům smí být Eurojustem přijato pouze za úzké spolupráce s členskými státy, jichž se sdělení těchto údajů přímo týká. Pokud členský stát vznese námitku proti rozhodnutí navrhovanému Eurojustem, sdělí mu důvody této námitky. Eurojust takové námitce vyhoví. Dotčení národní členové následně vyrozumí příslušné orgány o obsahu rozhodnutí Eurojustu.
4. Žádost vyřizují a jménem Eurojustu o ní rozhodují dotčení národní členové. Nedojdou-li ke shodě, postoupí žádost kolegiu, které o ní rozhodne dvoutřetinovou většinou.

Článek 32

Omezení práva na přístup

V případech uvedených v článku 81 nařízení (EU) 2018/1725 Eurojust informuje subjekt údajů po konzultaci s příslušnými orgány dotčených členských států v souladu s čl. 31 odst. 3 tohoto nařízení.

Článek 33

Právo na omezení zpracování údajů

Aniž jsou dotčeny výjimky stanovené v čl. 29 odst. 7 tohoto nařízení, smějí být operativní osobní údaje, jejichž zpracování bylo omezeno podle čl. 82 odst. 3 nařízení (EU) 2018/1725, zpracovávány pouze z důvodu ochrany práv subjektu údajů či jiné fyzické nebo právnické osoby, která je účastníkem řízení, jehož účastníkem je i Eurojust, nebo pro účely stanovené v čl. 82 odst. 3 nařízení (EU) 2018/1725.

Článek 34

Oprávněný přístup k operativním osobním údajům v rámci Eurojustu

Přístup k osobním údajům zpracovávaným Eurojustem za účelem plnění jeho úkolů a v mezích stanovených v člancích 23, 24 a 25 mají výhradně národní členové, jejich zástupci, jejich asistenti a oprávnění vyslaní národní odborníci, osoby uvedené v čl. 20 odst. 3 připojené k systému řízení případů a oprávnění zaměstnanci Eurojustu.

Článek 35

Záznamy týkající se kategorií činností zpracování

1. Eurojust vede záznamy o všech kategoriích činností zpracování ve své působnosti. Tyto záznamy obsahují všechny tyto informace:
 - a) kontaktní údaje Eurojustu a jméno a kontaktní údaje pověřence pro ochranu osobních údajů;
 - b) účely zpracování;
 - c) popis kategorií subjektů údajů a kategorií operativních osobních údajů;
 - d) kategorie příjemců, kterým byly nebo budou operativní osobní údaje zpřístupněny, včetně příjemců ve třetích zemích nebo mezinárodních organizacích;
 - e) informace o případném předání operativních osobních údajů třetí zemi nebo mezinárodní organizaci, včetně identifikace této třetí země či mezinárodní organizace;
 - f) je-li to možné, předpokládané lhůty pro výmaz jednotlivých kategorií údajů;
 - g) je-li to možné, obecný popis technických a organizačních bezpečnostních opatření uvedených v článku 91 nařízení (EU) 2018/1725.
2. Záznamy podle odstavce 1 se vyhotovují písemně, případně v elektronické formě.
3. Eurojust na požádání poskytne záznamy evropskému inspektorovi ochrany údajů.

Článek 36

Jmenování pověřence pro ochranu osobních údajů

1. Výkonná rada jmenuje pověřence pro ochranu osobních údajů. Pověřencem pro ochranu osobních údajů je zaměstnanec jmenovaný zvlášť pro tento účel. Při výkonu svých povinností jedná nezávisle a nesmí přijímat žádné pokyny.
2. Pověřenec pro ochranu osobních údajů musí být vybrán na základě svých profesních kvalit, zejména na základě odborných znalostí práva a praxe v oblasti ochrany údajů a své schopnosti plnit úkoly podle tohoto nařízení, zejména úkoly uvedené v článku 38.
3. Výběr pověřence pro ochranu osobních údajů nesmí vést ke střetu zájmů mezi jeho povinnostmi pověřence pro ochranu osobních údajů a jeho případnými dalšími úředními povinnostmi, zejména těmi, které vyplývají z uplatňování tohoto nařízení.

4. Pověřenec pro ochranu osobních údajů je jmenován na dobu čtyř let a může být jmenován opakovaně, jeho celkové funkční období však nesmí přesáhnout osm let. Přestane-li pověřenec pro ochranu osobních údajů splňovat podmínky požadované pro výkon funkce, může jej výkonná rada odvolat, a to pouze se souhlasem evropského inspektora ochrany údajů.
5. Eurojust zveřejní kontaktní údaje pověřence pro ochranu osobních údajů a sdělí je evropskému inspektorovi ochrany údajů.

Článek 37

Postavení pověřence pro ochranu osobních údajů

1. Eurojust zajistí, aby byl pověřenec pro ochranu osobních údajů náležitě a včas zapojen do veškerých záležitostí souvisejících s ochranou osobních údajů.
2. Eurojust podporuje pověřence pro ochranu osobních údajů při plnění úkolů uvedených v článku 38 tím, že mu poskytuje zdroje a pracovníky nezbytné k plnění těchto úkolů a přístup k osobním údajům a operacím zpracování a k udržování jeho odborných znalostí.
3. Eurojust zajistí, aby pověřenec pro ochranu osobních údajů nedostával žádné pokyny týkající se plnění svých úkolů. Výkonná rada nesmí pověřence pro ochranu osobních údajů propustit ani sankcionovat v souvislosti s plněním jeho úkolů. Pověřenec pro ochranu osobních údajů je přímo podřízen kolegiu, pokud jde o operativní osobní údaje, a výkonné radě, pokud jde o administrativní osobní údaje.
4. Subjekty údajů se mohou obracet na pověřence pro ochranu osobních údajů ve všech záležitostech souvisejících se zpracováním jejich osobních údajů a výkonem jejich práv podle tohoto nařízení a podle nařízení (EU) 2018/1725.
5. Výkonná rada přijme prováděcí pravidla pro činnost pověřence pro ochranu osobních údajů. Tato prováděcí pravidla se týkají zejména výběrového řízení na místo pověřence pro ochranu osobních údajů, odvolání, úkolů, povinností a pravomocí pověřence pro ochranu osobních údajů, jakož i záruk jeho nezávislosti.
6. Pověřenec pro ochranu osobních údajů a jeho pracovníci jsou vázáni povinnostmi zachovávat důvěrnost podle článku 72.
7. Správce a zpracovatel, příslušný výbor zaměstnanců nebo jakákoli fyzická osoba mohou pověřence pro ochranu osobních údajů konzultovat přímo v jakékoli záležitosti týkající se výkladu nebo používání tohoto nařízení a nařízení (EU) 2018/1725, aniž by využívali úřední cesty. Nikomu nesmí být na újmu, že upozornil pověřence pro ochranu osobních údajů na skutečnost, při níž podle něj došlo k porušení tohoto nařízení a nařízení (EU) 2018/1725.
8. Eurojust pověřence pro ochranu osobních údajů po jeho jmenování registruje u evropského inspektora ochrany údajů.

Článek 38

Úkoly pověřence pro ochranu osobních údajů

1. Pověřenec pro ochranu osobních údajů vykonává zejména tyto úkoly týkající se zpracovávání osobních údajů:
 - a) nezávisle zajišťuje, aby Eurojust dodržoval ustanovení tohoto nařízení a nařízení (EU) 2018/1725 týkající se ochrany údajů a příslušná ustanovení jednacího řádu Eurojustu týkající se ochrany údajů; přitom dohlíží na dodržování tohoto nařízení, nařízení (EU) 2018/1725 a dalších předpisů Unie nebo členských států v oblasti ochrany osobních údajů a na soulad s koncepcemi Eurojustu v oblasti ochrany osobních údajů, včetně rozdělení úkolů, zvyšování povědomí a odborné přípravy zaměstnanců zapojených do operací zpracování a souvisejících auditů;
 - b) poskytuje informace a poradenství Eurojustu a zaměstnancům, kteří provádějí zpracování osobních údajů, o jejich povinnostech podle tohoto nařízení, nařízení (EU) 2018/1725 a dalších předpisů Unie nebo členských států v oblasti ochrany údajů;
 - c) na požádání poskytuje poradenství, pokud jde o posouzení vlivu na ochranu osobních údajů, a kontroluje jeho uplatňování podle článku 89 nařízení (EU) 2018/1725;
 - d) zajišťuje, aby záznam o předání a přijetí osobních údajů byl uchováván v souladu s jednacím řádem Eurojustu;

- e) spolupracuje se zaměstnanci Eurojustu odpovědnými za postupy, odbornou přípravu a poradenství týkající se zpracování údajů;
- f) spolupracuje s evropským inspektorem ochrany údajů;
- g) zajišťuje informovanost subjektů údajů o jejich právech podle tohoto nařízení a nařízení (EU) 2018/1725;
- h) působí jako kontaktní místo pro evropského inspektora ochrany údajů v záležitostech týkajících se zpracování, včetně předchozí konzultace podle článku 90 nařízení (EU) 2018/1725, a případně vede konzultace v jakékoli jiné věci;
- i) na požádání poskytuje poradenství, pokud jde o nezbytnost ohlašování případů porušení zabezpečení osobních údajů podle článků 92 a 93 nařízení (EU) 2018/1725;
- j) vypracovává výroční zprávu a předává ji výkonné radě, kolegiu a evropskému inspektorovi ochrany údajů.

2. Pověřenec pro ochranu osobních údajů vykonává funkce stanovené nařízením (EU) 2018/1725 ve vztahu k administrativním osobním údajům.

3. Pověřenec pro ochranu osobních údajů a pracovníci Eurojustu, kteří mu jsou nápomocni při plnění jeho povinností, mají přístup k osobním údajům zpracovávaným Eurojustem a do jeho prostor v rozsahu, který je nezbytný pro plnění jejich úkolů.

4. Dojde-li pověřenec pro ochranu osobních údajů k závěru, že nebyla dodržena ustanovení nařízení (EU) 2018/1725 týkající se zpracování administrativních osobních údajů nebo ustanovení tohoto nařízení nebo článku 3 a kapitoly IX nařízení (EU) 2018/1725 týkající se zpracování operativních osobních údajů, informuje o tom výkonnou radu a požádá ji, aby ve stanovené lhůtě zjedнала nápravu. Nejednala-li výkonná rada nápravu ve stanovené lhůtě, pověřenec pro ochranu osobních údajů postoupí záležitost evropskému inspektorovi ochrany údajů.

Článek 39

Oznámení případů porušení ochrany osobních údajů dotčeným orgánům

- 1. V případě porušení zabezpečení osobních údajů oznámí Eurojust toto porušení bez zbytečného odkladu příslušným orgánům dotčených členských států.
- 2. V oznámení podle odstavce 1 musí být přinejmenším:
 - a) popsána povaha daného případu porušení zabezpečení osobních údajů včetně, pokud je to možné a vhodné, kategorií a množství dotčených subjektů údajů a kategorií a množství dotčených záznamů údajů;
 - b) popsány možné důsledky porušení zabezpečení osobních údajů;
 - c) popsána opatření, která Eurojust navrhl nebo přijal s cílem vyřešit dané porušení zabezpečení osobních údajů a
 - d) případně doporučená opatření ke zmírnění nežádoucích účinků, které by dané porušení zabezpečení osobních údajů mohlo mít.

Článek 40

Dozor vykonávaný evropským inspektorem ochrany údajů

1. Evropský inspektor ochrany údajů je pověřen monitorováním a zajišťováním toho, aby byla uplatňována ustanovení tohoto nařízení a nařízení (EU) 2018/1725 týkající se ochrany základních práv a svobod fyzických osob v souvislosti se zpracováváním operativních osobních údajů Eurojustem, a poskytováním poradenství Eurojustu a subjektům údajů ke všem otázkám, které se týkají zpracování operativních osobních údajů. Za tímto účelem plní evropský inspektor ochrany údajů úkoly stanovené v odstavci 2 tohoto článku, vykonává pravomoci svěřené podle odstavce 3 tohoto článku a spolupracuje s vnitrostátními dozorovými úřady v souladu s článkem 42.

2. Evropský inspektor ochrany údajů má podle tohoto nařízení a nařízení (EU) 2018/1725 tyto úkoly:

- a) vyslechnout a posoudit stížnosti a v přiměřené době sdělit subjektu údajů výsledky;

- b) provádět vyšetřování buď z vlastního podnětu, nebo na základě stížnosti a v přiměřené době sdělit subjektu údajů výsledky;
- c) kontrolovat a zajišťovat uplatňování ustanovení tohoto nařízení a nařízení (EU) 2018/1725 týkajících se ochrany fyzických osob v souvislosti se zpracováním operativních osobních údajů Eurojustem;
- d) buď z vlastního podnětu, nebo v rámci konzultace poskytovat poradenství Eurojustu ke všem otázkám, které se týkají zpracování operativních osobních údajů, zejména předtím, než Eurojust vypracuje vnitřní pravidla týkající se ochrany základních práv a svobod v souvislosti se zpracováním operativních osobních údajů.

3. Evropský inspektor ochrany údajů může podle tohoto nařízení a nařízení (EU) 2018/1725 při zohlednění dopadů na vyšetřování a stíhání v členských státech:

- a) poskytovat poradenství subjektům údajů při výkonu jejich práv;
- b) postoupit věc Eurojustu v případě údajného porušení ustanovení upravujících zpracování operativních osobních údajů a případně podat návrhy na nápravu daného porušení a na zlepšení ochrany subjektů údajů;
- c) konzultovat s Eurojustem v případech, kdy byly žádosti o výkon určitých práv týkajících se operativních osobních údajů zamítnuty v rozporu s článkem 31, 32 nebo 33 tohoto nařízení nebo články 77 až 82 nebo článkem 84 nařízení (EU) 2018/1725;
- d) zasílat Eurojustu upozornění;
- e) nařídit Eurojustu, aby opravil, omezil či vymazal operativní osobní údaje, které byly zpracovány Eurojustem v rozporu s ustanoveními o zpracování operativních osobních údajů, a oznámil tyto kroky třetím osobám, jimž byly tyto údaje sděleny, pokud to Eurojustu nebrání v plnění jeho úkolů stanovených v článku 2;
- f) předložit věc Soudnímu dvoru Evropské unie (dále jen „Soudní dvůr“) za podmínek, které stanoví Smlouva o fungování EU;
- g) zasahovat do právních sporů předložených Soudnímu dvoru.

4. Evropský inspektor ochrany údajů má přístup k operativním osobním údajům zpracovávaným Eurojustem a do jeho prostor v rozsahu nezbytném pro plnění svých úkolů.

5. Evropský inspektor ochrany údajů vypracuje každý rok zprávu o své činnosti dozoru nad Eurojustem. Tato zpráva je součástí výroční zprávy evropského inspektora ochrany údajů uvedené v článku 60 nařízení (EU) 2018/1725. Vnitrostátní dozоровé úřady jsou vyzvány, aby k této zprávě vznesly připomínky dříve, než se stane součástí výroční zprávy evropského inspektora ochrany údajů uvedené v článku 60 nařízení (EU) 2018/1725. Evropský inspektor ochrany údajů v co největší míře zohlední připomínky vnitrostátních dozоровých úřadů a v každém případě je uvede ve výroční zprávě.

6. Eurojust spolupracuje s evropským inspektorem ochrany údajů při plnění jeho úkolů, pokud je o to požádán.

Článek 41

Služební tajemství evropského inspektora ochrany údajů

1. Evropský inspektor ochrany údajů a jeho pracovníci jsou během svého funkčního období a po jeho skončení vázáni služebním tajemstvím, pokud jde o veškeré důvěrné informace, o nichž se dozvědí během plnění svých úředních povinností.
2. Evropský inspektor ochrany údajů při výkonu svých pravomocí v oblasti dozoru bere v co nejvyšší míře ohled na důvěrnost vyšetřování a trestního řízení v souladu s právem Unie nebo členských států.

Článek 42

Spolupráce mezi evropským inspektorem ochrany údajů a vnitrostátními dozоровými úřady

1. Evropský inspektor ochrany údajů jedná v úzké spolupráci s vnitrostátními dozоровými úřady v konkrétních otázkách vyžadujících účast na vnitrostátní úrovni, zejména pokud evropský inspektor ochrany údajů nebo vnitrostátní dozоровý úřad zjistí velké nesrovnalosti mezi postupy členských států nebo potenciálně nezákonné předávání prostřednictvím komunikačních kanálů Eurojustu nebo v souvislosti s otázkami týkajícími se provádění a výkladu tohoto nařízení nastolenými jedním nebo více vnitrostátními dozоровými úřady.

2. V případech uvedených v odstavci 1 se zajistí koordinovaný dozor v souladu s článkem 62 nařízení (EU) 2018/1725.
 3. Evropský inspektor ochrany údajů v plném rozsahu informuje vnitrostátní dozоровé úřady o všech otázkách, které na ně mají přímý dopad nebo jsou pro ně jinak relevantní. Na žádost jednoho nebo více vnitrostátních dozоровých úřadů je informuje o konkrétních záležitostech.
 4. V případech týkajících se údajů pocházejících z jednoho nebo několika členských států, včetně případů uvedených v čl. 43 odst. 3, evropský inspektor ochrany údajů konzultuje s dotčenými vnitrostátními dozоровými úřady. Evropský inspektor ochrany údajů nerozhodne o dalším opatření, které má být přijato, dříve, než tyto vnitrostátní dozоровé úřady informují evropského inspektora ochrany údajů o svém postoji ve lhůtě, kterou evropský inspektor ochrany údajů stanoví. Tato lhůta nesmí být kratší než jeden měsíc ani delší než tři měsíce. Evropský inspektor ochrany údajů postoj dotčených vnitrostátních dozоровých úřadů v co největší míře zohlední. V případech, kdy se evropský inspektor ochrany údajů nehodlá jejich postojem řídit, jim tuto skutečnost oznámí spolu s odůvodněním a předloží věc Evropské radě pro ochranu údajů.
- V případech, které evropský inspektor ochrany údajů považuje za krajně naléhavé, může rozhodnout o přijetí okamžitých opatření. V takových případech neprodleně informuje dotčené vnitrostátní dozоровé úřady a zdůvodní naléhavou povahu situace a opatření, která přijal.
5. Vnitrostátní dozоровé úřady informují evropského inspektora ochrany údajů o veškerých opatřeních, jež přijímají v souvislosti s předáváním, vyhledáváním nebo jakýmkoliv jiným sdělováním operativních osobních údajů podle tohoto nařízení členskými státy.

Článek 43

Právo podat stížnost k evropskému inspektorovi ochrany údajů ohledně operativních osobních údajů

1. Každý subjekt údajů má právo podat stížnost evropskému inspektorovi ochrany údajů, pokud se domnívá, že zpracováním operativních osobních údajů, které se ho týkají, Eurojust porušuje toto nařízení nebo nařízení (EU) 2018/1725.
2. Týká-li se stížnost rozhodnutí podle článků 31, 32 nebo 33 tohoto nařízení nebo článků 80, 81 nebo 82 nařízení (EU) 2018/1725, evropský inspektor ochrany údajů konzultuje s vnitrostátními dozоровými úřady nebo příslušným justičním orgánem v členském státě, jenž byl zdrojem údajů, nebo v přímo dotčeném členském státě. Při přijímání svého rozhodnutí, které může zahrnovat i odmítnutí sdělit jakékoli informace, zohlední evropský inspektor ochrany údajů stanovisko vnitrostátního dozоровého úřadu nebo příslušného justičního orgánu.
3. Pokud se stížnost týká zpracování údajů, které Eurojustu poskytl členský stát, zajistí v rámci svých pravomocí evropský inspektor ochrany údajů a vnitrostátní dozоровý úřad členského státu, který údaje poskytl, aby byly řádně provedeny nezbytné kontroly zákonnosti zpracování údajů.
4. Pokud se stížnost týká zpracování údajů, které Eurojustu poskytly instituce nebo jiné subjekty Unie, třetí země či mezinárodní organizace, nebo zpracování údajů, které Eurojust získal z veřejně přístupných zdrojů, zajistí evropský inspektor ochrany údajů, aby Eurojust řádně provedl nezbytné kontroly zákonnosti zpracování údajů.
5. Evropský inspektor ochrany údajů informuje subjekt údajů o stavu řešení stížnosti a o jeho výsledku, jakož i o možnosti podat žalobu podle článku 44.

Článek 44

Právo na soudní přezkum vůči evropskému inspektorovi ochrany údajů

Proti rozhodnutím evropského inspektora ochrany údajů týkajícím se operativních osobních údajů lze podat žalobu k Soudnímu dvoru.

Článek 45

Odpovědnost za ochranu údajů

1. Eurojust zpracovává operativní osobní údaje způsobem, který umožňuje stanovit, který orgán údaje poskytl nebo odkud byly údaje získány.
2. Za přesnost operativních osobních údajů odpovídá:
 - a) Eurojust v případě operativních osobních údajů, které poskytl členský stát nebo orgán, instituce nebo jiný subjekt Unie, pokud byly poskytnuté údaje v průběhu jejich zpracovávání Eurojustem pozměněny;

- b) členský stát nebo orgán, instituce nebo jiný subjekt Unie, který údaje poskytl Eurojustu, pokud poskytnuté údaje v průběhu jejich zpracovávání Eurojustem pozměněny nebyly;
- c) Eurojust v případě operativních osobních údajů poskytnutých třetími zeměmi nebo mezinárodními organizacemi, jakož i operativních osobních údajů, které získal z veřejně dostupných zdrojů.
3. Za dodržování nařízení (EU) 2018/1725 ve vztahu k administrativním osobním údajům a za dodržování tohoto nařízení a článku 3 a kapitoly IX nařízení (EU) 2018/1725 ve vztahu k operativním osobním údajům odpovídá Eurojust.

Za zákonnost předávání operativních osobních údajů odpovídají:

- a) pokud členský stát poskytl dotčené operativní osobní údaje Eurojustu, tento členský stát;
- b) Eurojust, pokud poskytl dotčené operativní osobní údaje členským státům, orgánům, institucím nebo jiným subjektům Unie, třetím zemím či mezinárodními organizacím.
4. Není-li v tomto nařízení stanoveno jinak, odpovídá Eurojust za všechny údaje, které zpracovává.

Článek 46

Odpovědnost za neoprávněné nebo nesprávné zpracování údajů

1. V souladu s článkem 340 Smlouvy o fungování EU odpovídá Eurojust za újmu způsobenou jakékoliv osobě v důsledku jím provedeného neoprávněného nebo nesprávného zpracování údajů.
2. Stížnostmi proti Eurojustu ohledně odpovědnosti za újmu podle odstavce 1 tohoto článku se zabývá Soudní dvůr v souladu s článkem 268 Smlouvy o fungování EU.
3. Každý členský stát odpovídá v souladu se svým vnitrostátním právem za újmu způsobenou jakékoliv fyzické osobě v důsledku jím provedeného neoprávněného nebo nesprávného zpracování údajů, které byly předány Eurojustu.

KAPITOLA V

VZTAHY S PARTNERY

ODDÍL I

Společná ustanovení

Článek 47

Společná ustanovení

1. Je-li to nezbytné pro plnění jeho úkolů, může Eurojust navázat a udržovat spolupráci s orgány, institucemi a jinými subjekty Unie v souladu s jejich cíli a s příslušnými orgány třetích zemí a mezinárodními organizacemi v souladu se strategií spolupráce uvedenou v článku 52.
2. Pokud je to relevantní pro plnění jeho úkolů a s výhradou jakýchkoli omezení podle čl. 21 odst. 8 a článku 76, může si Eurojust se subjekty uvedenými v odstavci 1 tohoto článku přímo vyměňovat všechny informace, s výjimkou osobních údajů.
3. Pro účely uvedené v odstavcích 1 a 2 může Eurojust se subjekty uvedenými v odstavci 1 uzavírat pracovní ujednání. Tato pracovní ujednání nepředstavují základ umožňující výměnu osobních údajů a nejsou pro Unii a její členské státy závazná.
4. Eurojust může získávat a zpracovávat osobní údaje získané od subjektů uvedených v odstavci 1, je-li to nezbytné pro plnění jeho úkolů a je-li to v souladu s použitelnými pravidly pro ochranu údajů.
5. Eurojust předává osobní údaje orgánům, institucím a jiným subjektům Unie, třetím zemím a mezinárodním organizacím, pouze je-li to nezbytné pro plnění jeho úkolů a je-li to v souladu s články 55 a 56. Jestliže údaje, které mají být předány, poskytl členský stát, vyžádá si Eurojust souhlas příslušného orgánu tohoto členského státu, neudělil-li tento členský stát předchozí povolení k takovému dalšímu předávání obecnou formou nebo s výhradou zvláštních podmínek. Tento souhlas může být kdykoliv zrušen.

6. Osobní údaje, které členské státy, orgány, instituce nebo jiné subjekty Unie, třetí země či mezinárodní organizace získaly od Eurojustu, nesmějí být dále předány třetím stranám, ledaže jsou splněny všechny tyto podmínky:

- a) Eurojust získal předchozí souhlas členského státu, který údaje poskytl;
- b) Eurojust dal po zvážení okolností daného případu svůj výslovný souhlas;
- c) další předání je pouze pro konkrétní účel, který není neslučitelný s účelem, pro nějž byly údaje předány.

ODDÍL II

Vztahy s partnery uvnitř Unie

Článek 48

Spolupráce s Evropskou soudní sítí a jinými sítěmi Unie zapojenými do justiční spolupráce v trestních věcech

1. Eurojust a Evropská soudní síť v trestních věcech navzájem udržují mimořádně úzké vztahy, založené na konzultacích a doplňkovosti, a to především mezi národním členem, kontaktními místy Evropské soudní sítě v témže členském státě jako národní člen a národními zpravodaji pro Eurojust a Evropskou soudní síť. V zájmu účinné spolupráce se přijmou tato opatření:

- a) národní členové v jednotlivých případech informují kontaktní místa Evropské soudní sítě o všech případech, které může tato síť podle jejich mínění řešit lépe;
- b) sekretariát Evropské soudní sítě tvoří zaměstnanci Eurojustu. Pracuje jako oddělená jednotka a může využívat administrativní zdroje Eurojustu, které jsou nezbytné pro plnění úkolů Evropské soudní sítě, včetně zahrnutí nákladů na plenární schůze Evropské soudní sítě;
- c) k účasti na schůzích Eurojustu mohou být v jednotlivých případech přizvána kontaktní místa Evropské soudní sítě;
- d) Eurojust a Evropská soudní síť mohou při určování podle čl. 20 odst. 7 písm. b), zda by žádost měla být vyřizována za pomoci Eurojustu nebo Evropské soudní sítě, využívat národní koordinační systém Eurojustu.

2. Sekretariát sítě pro společné vyšetřovací týmy a sekretariát sítě zřízené rozhodnutím 2002/494/SVV tvoří zaměstnanci Eurojustu. Tyto sekretariáty pracují jako oddělené jednotky. Mohou využívat administrativní zdroje Eurojustu, které jsou nezbytné pro plnění jejich úkolů. Koordinaci sekretariátů zajišťuje Eurojust. Tento odstavec se vztahuje na sekretariát jakékoliv relevantní sítě zapojené do justiční spolupráce v trestních věcech, pro niž má Eurojust zajišťovat podporu v podobě sekretariátu. Eurojust může relevantní evropské sítě a instituce zapojené do justiční spolupráce v trestních věcech podporovat, a to případně i prostřednictvím sekretariátu zřízeného při Eurojustu.

3. Síť zřízená rozhodnutím 2008/852/SVV může požádat, aby jí Eurojust poskytl sekretariát. Bude-li taková žádost podána, použije se odstavec 2.

Článek 49

Vztahy s Evropelem

1. Eurojust přijme všechna vhodná opatření k tomu, aby umožnil Evropolu v rámci jeho pravomocí nepřímý přístup k informacím poskytnutým Eurojustem, a to na základě systému výskyt shody/bez výskytu shody, aniž jsou dotčena jakákoli omezení určená členským státem, institucí nebo jiným subjektem Unie, třetí zemí nebo mezinárodní organizací, které tyto informace poskytly. V případě výskytu shody zahájí Eurojust postup, kterým mohou být informace, jež vedly k výskytu shody, sdíleny v souladu s rozhodnutím členského státu, instituce nebo jiného subjektu Unie, třetí země či mezinárodní organizace, které informace Eurojustu poskytly.

2. Vyhledávání informací v souladu s odstavcem 1 lze provádět pouze za účelem zjištění, zda se informace v držení Evropolu shodují s informacemi, které zpracovává Eurojust.

3. Eurojust umožní vyhledávání v souladu s odstavcem 1 až poté, co jej Evropol informuje, kteří zaměstnanci Evropolu jsou určeni za oprávněné provádět taková vyhledávání.

4. Pokud během doby, kdy Eurojust zpracovává informace v souvislosti s určitým vyšetřováním, Eurojust nebo členský stát zjistí, že je nezbytná koordinace, spolupráce nebo podpora v rámci pravomocí Europolu, Eurojust o této skutečnosti informuje Europol a zahájí postup pro sdílení informací v souladu s rozhodnutím členského státu, který informace poskytl. V takovém případě Eurojust konzultuje Europol.

5. Eurojust naváže a udržuje úzkou spolupráci s Europolem, pokud je to nezbytné k plnění úkolů obou agentur a k dosažení jejich cílů, a to s ohledem na potřebu vyhnout se zdvojení činností.

Za tímto účelem se výkonný ředitel Europolu a předseda Eurojustu pravidelně setkávají, aby projednali otázky společného zájmu.

6. Europol respektuje jakékoliv omezení přístupu či použití dané všeobecnými nebo zvláštními podmínkami, které uvedly členský stát, instituce nebo jiný subjekt Unie, třetí země nebo mezinárodní organizace, pokud jde o informace, které poskytly.

Článek 50

Vztahy s Úřadem evropského veřejného žalobce

1. Eurojust naváže a udržuje úzký vztah s Úřadem evropského veřejného žalobce založený na vzájemné spolupráci v rámci jejich pravomocí a na rozvoji provozních, správních a řídicích vazeb mezi nimi, jak je uvedeno v tomto článku. Za tímto účelem se předseda Eurojustu a evropský nejvyšší žalobce pravidelně setkávají a projednávají otázky společného zájmu. Scházejí se na žádost předsedy Eurojustu nebo na žádost evropského nejvyššího žalobce.

2. Eurojust se zabývá žádostmi o podporu podanými Úřadem evropského veřejného žalobce bez zbytečného odkladu a tam, kde je to vhodné, je vyřizuje stejným způsobem, jako by byly podány vnitrostátním orgánem příslušným pro justiční spolupráci.

3. Kdykoliv je to nezbytné pro podporu spolupráce podle odstavce 1 tohoto článku, Eurojust využívá národní koordinační systémy Eurojustu zřízené podle článku 20, jakož i vztahy, které navázal se třetími zeměmi, včetně styčných soudců nebo státních zástupců.

4. V provozních záležitostech souvisejících s pravomocemi Úřadu evropského veřejného žalobce Eurojust tento úřad informuje a případně jej zapojí do své činnosti týkající se přeshraničních případů, mimo jiné těmito způsoby:

- a) sdílením informací o svých případech, včetně osobních údajů, v souladu s příslušnými ustanoveními tohoto nařízení;
- b) vyzváním Úřadu evropského veřejného žalobce, aby poskytl podporu.

5. Eurojust má na základě systému výskytu shody/bez výskytu shody nepřímý přístup k informacím v systému řízení případů Úřadu evropského veřejného žalobce. Kdykoliv je nalezena shoda mezi údaji zadanými do systému řízení případů Úřadem evropského veřejného žalobce a údaji v držení Eurojustu, je tato skutečnost sdělena jak Eurojustu, tak Úřadu evropského veřejného žalobce a rovněž členskému státu, který tyto údaje Eurojustu poskytl. Eurojust přijme vhodná opatření, aby Úřadu evropského veřejného žalobce umožnil nepřímý přístup k informacím v jeho systému řízení případů na základě systému výskyt shody/bez výskytu shody.

6. Úřad evropského veřejného žalobce může využívat administrativní podporu a zdroje Eurojustu. Za tímto účelem může Eurojust poskytovat Úřadu evropského veřejného žalobce služby společného zájmu. Podrobnosti stanoví ujednání.

Článek 51

Vztahy s ostatními institucemi a jinými subjekty Unie

1. Eurojust naváže a udržuje vztahy spolupráce s Evropskou sítí pro justiční vzdělávání.

2. Úřad OLAF přispívá ke koordinační práci Eurojustu, která se týká ochrany finančních zájmů Unie v rámci jeho pravomocí podle nařízení (EU, Euratom) č. 883/2013.

3. Evropská agentura pro pohraniční a pobřežní stráž přispívá k činnosti Eurojustu mimo jiné tím, že předává relevantní informace zpracované v rámci svých pravomocí a úkolů podle čl. 8 odst. 1 písm. m) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1624 ⁽¹⁾. Zpracovávání veškerých osobních údajů Evropskou agenturou pro pohraniční a pobřežní stráž v této souvislosti se řídí nařízením (EU) 2018/1725.

4. Aniž je dotčen článek 8 tohoto nařízení, zajistí členské státy pro účely přijímání a předávání informací mezi Eurojustem a úřadem OLAF, aby byli národní členové Eurojustu považováni, výhradně pro účely nařízení (EU, Euratom) č. 883/2013, za příslušné orgány členských států. Výměnou informací mezi úřadem OLAF a národními členy není dotčena povinnost poskytovat na základě uvedených nařízení informace jiným příslušným orgánům.

ODDÍL III

Mezinárodní spolupráce

Článek 52

Vztahy s orgány třetích zemí a mezinárodními organizacemi

1. Eurojust může navázat a udržovat spolupráci s orgány třetích zemí a s mezinárodními organizacemi.

Za tímto účelem vypracuje Eurojust každé čtyři roky v konzultaci s Komisí strategii spolupráce, v níž uvede třetí země a mezinárodní organizace, s nimiž je třeba operativně spolupracovat.

2. Eurojust může uzavírat se subjekty uvedenými v čl. 47 odst. 1 pracovní ujednání.

3. Eurojust může po dohodě s dotčenými příslušnými orgány určit kontaktní místa ve třetích zemích s cílem usnadnit spolupráci v souladu se svými provozními potřebami.

Článek 53

Styční soudci nebo státní zástupci vyslaní do třetích zemí

1. Pro usnadnění justiční spolupráce se třetími zeměmi v případech, kdy Eurojust poskytuje pomoc podle tohoto nařízení, může kolegium vyslat styčné soudce nebo státní zástupce do třetí země, byla-li uzavřena pracovního ujednání podle čl. 47 odst. 3 s příslušnými orgány dané třetí země.

2. Mezi úkoly styčných soudců nebo státních zástupců patří veškerá činnost určená k podpoře a urychlení všech forem justiční spolupráce v trestních věcech, zejména vytvořením přímého propojení s příslušnými orgány dotyčné třetí země. Styčný soudce nebo státní zástupce si při plnění svých úkolů může vyměňovat operativní osobní údaje s příslušnými orgány dotyčné třetí země v souladu s článkem 56.

3. Styčný soudce nebo státní zástupce podle odstavce 1 musí mít zkušenosti s prací pro Eurojust a přiměřené znalosti v oblasti justiční spolupráce a o způsobu fungování Eurojustu. Vyslání styčného soudce nebo státního zástupce jménem Eurojustu podléhá předchozímu souhlasu tohoto soudce nebo státního zástupce a jeho členského státu.

4. Pokud je styčný soudce nebo státní zástupce vyslaný Eurojustem vybrán z národních členů nebo jejich zástupců či asistentů:

a) dotčený členský stát jej nahradí ve funkci národního člena, zástupce nebo asistenta;

b) přestává být oprávněn k výkonu pravomocí, které mu byly svěřeny v souladu s článkem 8.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1624 ze dne 14. září 2016 o Evropské pohraniční a pobřežní strážce a o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399 a zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 863/2007, nařízení Rady (ES) č. 2007/2004 a rozhodnutí Rady 2005/267/ES (Úř. věst. L 251, 16.9.2016, s. 1).

5. Aniž je dotčen článek 110 služebního řádu, vypracuje kolegium podmínky pro vysílání styčných soudců nebo státních zástupců, včetně výše odměny. Kolegium přijme v tomto ohledu nezbytná prováděcí opatření a konzultuje přítom Komisi.
6. Činnost styčných soudců nebo státních zástupců vyslaných Eurojustem podléhá doзору evropského inspektora ochrany údajů. Styční soudci nebo státní zástupci podávají zprávu kolegiu, které ve výroční zprávě vhodným způsobem informuje Evropský parlament a Radu o jejich činnosti. Styční soudci nebo státní zástupci informují národní členy a příslušné vnitrostátní orgány o všech případech týkajících se jejich členského státu.
7. Příslušné orgány členských států a styční soudci nebo státní zástupci uvedení v odstavci 1 mohou být v přímém vzájemném kontaktu. V těchto případech styčný soudce nebo státní zástupce o tomto kontaktu informuje národního člena.
8. Styční soudci nebo státní zástupci uvedení v odstavci 1 jsou připojeni k systému řízení případů.

Článek 54

Žádosti o justiční spolupráci podané třetím zemím a obdržené ze třetích zemí

1. Eurojust může se souhlasem dotčených členských států koordinovat výkon žádostí o justiční spolupráci podaných třetí zemí, pokud tyto žádosti vyžadují výkon v nejméně dvou členských státech jako součást téhož vyšetřování. Tyto žádosti může Eurojustu předat také příslušný vnitrostátní orgán.
2. V naléhavých případech a v souladu s článkem 19 může žádosti uvedené v odstavci 1 tohoto článku podané třetí zemí, která s Eurojustem uzavřela dohodu o spolupráci nebo pracovní ujednání, přijímat a předávat mechanismus stále koordinace.
3. Aniž je dotčen čl. 3 odst. 5, Eurojust usnadňuje justiční spolupráci se třetí zemí v případech, kdy dotčený členský stát podává žádosti o justiční spolupráci, jež se vztahují k témuž vyšetřování a které vyžadují výkon v dané třetí zemi.

ODDÍL IV

Předávání osobních údajů

Článek 55

Předávání operativních osobních údajů orgánům, institucím a jiným subjektům Unie

1. S výhradou případných dalších omezení podle tohoto nařízení, zejména čl. 21 odst. 8, čl. 47 odst. 5 a článku 76, předá Eurojust operativní osobní údaje jinému orgánu, instituci či subjektu Unie, pouze pokud jsou takové údaje nezbytné k legitimnímu plnění úkolů spadajících do pravomoci daného jiného orgánu, instituce či subjektu Unie.
2. Pokud se operativní osobní údaje předávají na žádost jiného orgánu, instituce či subjektu Unie, odpovídají za legitimitu tohoto předání správce i příjemce.

Eurojust je povinen ověřit pravomoc dotyčného jiného orgánu, instituce či subjektu Unie a předběžně posoudit nezbytnost předání operativních osobních údajů. Vzniknou-li pochybnosti, zda je předání nezbytné, požádá Eurojust příjemce o doplňující informace.

Dotyčný jiný orgán, instituce či subjekt Unie zajistí, aby nezbytnost předání operativních osobních údajů mohla být dodatečně ověřena.

3. Dotčený jiný orgán, instituce či subjekt Unie zpracuje operativní osobní údaje výlučně pro účely, pro které byly předány.

Článek 56

Obecné zásady pro předávání operativních osobních údajů třetím zemím a mezinárodními organizacím

1. Eurojust může předat operativní osobní údaje třetí zemi nebo mezinárodní organizaci, pokud jsou splněna použitelná pravidla pro ochranu údajů a ostatní ustanovení tohoto nařízení a pouze pokud jsou splněny tyto podmínky:

- a) dané předání je nezbytné pro výkon úkolů Eurojustu;
- b) orgán ve třetí zemi nebo mezinárodní organizaci, kterému byly operativní osobní údaje předány, je orgánem příslušným v oblasti prosazování práva a v trestních věcech;
- c) v případě, že operativní osobní údaje, které mají být předány v souladu s tímto článkem, byly Eurojustu předány nebo zpřístupněny členským státem, Eurojust získal předchozí povolení k předání od příslušného orgánu tohoto členského státu v souladu s jeho vnitrostátním právem, neudělil-li tento členský stát povolení k takovému předávání obecnou formou nebo s výhradou zvláštních podmínek;
- d) v případě dalšího předání třetí zemi nebo mezinárodní organizací jiné třetí zemi nebo mezinárodní organizaci Eurojust vyžaduje, aby třetí země nebo mezinárodní organizace, která údaje předává, získala předchozí povolení Eurojustu pro takové další předání.

Eurojust může udělit povolení podle prvního pododstavce písm. d) pouze na základě předchozího povolení členského státu, z něž údaje pocházejí, a po řádném zohlednění všech relevantních faktorů, včetně závažnosti trestného činu, účelu, pro který byly operativní osobní údaje původně předány, a úrovně ochrany osobních údajů ve třetí zemi nebo mezinárodní organizaci, které mají být operativní osobní údaje dále předány.

2. Jsou-li splněny podmínky odstavce 1 tohoto článku, může Eurojust předat operativní osobní údaje třetí zemi nebo mezinárodní organizaci, pouze pokud je splněna jedna z těchto podmínek:

- a) Komise podle článku 57 rozhodla, že daná třetí země nebo mezinárodní organizace zajišťuje odpovídající úroveň ochrany, nebo v případě, že neexistuje takové rozhodnutí o odpovídající ochraně, byly poskytnuty nebo existují vhodné záruky podle čl. 58 odst. 1, nebo v případě, že neexistuje rozhodnutí o odpovídající ochraně ani tyto vhodné záruky, uplatní se výjimka pro specifické situace podle čl. 59 odst. 1;
- b) mezi Eurojustem a danou třetí zemi nebo mezinárodní organizací byla před 12. prosince 2019 uzavřena dohoda o spolupráci umožňující výměnu operativních osobních údajů v souladu s článkem 26a rozhodnutí 2002/187/SVV, nebo
- c) byla uzavřena mezinárodní dohoda mezi Unií a danou třetí zemi nebo mezinárodní organizací podle článku 218 Smlouvy o fungování EU, která poskytuje přiměřené záruky týkající se ochrany soukromí a základních práv a svobod fyzických osob.

3. Podrobnosti pro provedení dohod či rozhodnutí o odpovídající ochraně uvedených v odstavci 2 tohoto článku mohou být stanoveny v pracovních ujednáních uvedených v čl. 47 odst. 3.

4. Eurojust může v naléhavých případech předat operativní osobní údaje bez předchozího povolení členského státu v souladu s odst. 1 písm. c). Může tak učinit pouze tehdy, pokud je předání operativních osobních údajů nezbytné, aby se zabránilo bezprostřednímu a závažnému ohrožení veřejné bezpečnosti v určitém členském státě nebo třetí zemi nebo podstatných zájmů členského státu, a pokud předchozí povolení nelze získat včas. Orgán příslušný pro vydání předchozího povolení je bezodkladně informován.

5. Členské státy a orgány, instituce a jiné subjekty Unie nesmějí dále předat operativní osobní údaje, které získaly od Eurojustu, žádné třetí zemi nebo mezinárodní organizaci. Ve výjimečných případech mohou takové předání provést poté, co je Eurojust povolil po řádném zohlednění všech relevantních faktorů, včetně závažnosti trestného činu, účelu, pro který byly operativní osobní údaje původně předány, a úrovně ochrany osobních údajů ve třetí zemi nebo mezinárodní organizaci, kterým mají být operativní osobní údaje dále předány.

6. Články 57, 58 a 59 se použijí s cílem zajistit, aby úroveň ochrany fyzických osob zaručená tímto nařízením a právem Unie nebyla narušena.

Článek 57

Předání založené na rozhodnutí o odpovídající ochraně

Eurojust může předat operativní osobní údaje určité třetí zemi nebo určité mezinárodní organizaci, pokud Komise rozhodla v souladu s článkem 36 směrnice (EU) 2016/680 o tom, že tato třetí země, území nebo jedno či více konkrétních odvětví v této třetí zemi nebo tato mezinárodní organizace zajišťují odpovídající úroveň ochrany.

Článek 58

Předání založené na vhodných zárukách

1. Jestliže neexistuje rozhodnutí o odpovídající ochraně, může Eurojust předat operativní osobní údaje třetí zemi nebo mezinárodní organizaci, pokud:

- a) byly právně závazným nástrojem poskytnuty vhodné záruky ve vztahu k ochraně operativních osobních údajů; nebo
- b) Eurojust posoudil všechny okolnosti daného předání operativních osobních údajů a dospěl k závěru, že ve vztahu k ochraně operativních osobních údajů existují vhodné záruky.

2. Eurojust informuje evropského inspektora ochrany údajů o kategoriích předání podle odst. 1 písm. b).

3. Je-li předání operativních osobních údajů založeno na odst. 1 písm. b), musí být zdokumentováno a příslušná dokumentace na požádání zpřístupněna evropskému inspektorovi ochrany údajů. Tato dokumentace musí obsahovat záznam o dni a čase předání a informace o přijímajícím příslušném orgánu, o důvodech předání a o předaných operativních osobních údajích.

Článek 59

Výjimky pro specifické situace

1. Neexistuje-li rozhodnutí o odpovídající ochraně ani vhodné záruky podle článku 58, může Eurojust předat operativní osobní údaje třetí zemi nebo mezinárodní organizaci pouze za podmínky, že předání je nezbytné:

- a) k ochraně životně důležitých zájmů subjektu údajů nebo jiné osoby;
- b) k ochraně oprávněných zájmů subjektu údajů;
- c) k tomu, aby se zabránilo bezprostřednímu a závažnému ohrožení veřejné bezpečnosti v určitém členském státě nebo třetí zemi; nebo
- d) v jednotlivých případech pro účely plnění úkolů Eurojustu, pokud Eurojust nerozhodne, že základní práva a svobody dotčeného subjektu údajů převažují nad veřejným zájmem na předání.

2. Je-li předání osobních údajů založeno na odstavci 1, musí být zdokumentováno a příslušná dokumentace na požádání zpřístupněna evropskému inspektorovi ochrany údajů. Tato dokumentace musí obsahovat záznam o dni a čase předání a informace o přijímajícím příslušném orgánu, o důvodech předání a o předaných operativních osobních údajích.

KAPITOLA VI

FINANČNÍ USTANOVENÍ

Článek 60

Rozpočet

1. Odhady všech příjmů a výdajů Europolu se vypracují pro každý rozpočtový rok, jenž odpovídá kalendářnímu roku, a zanesou se do rozpočtu Eurojustu.

2. Rozpočet Eurojustu je vyrovnaný co do příjmů a výdajů.

3. Aniž jsou dotčeny jiné zdroje, tvoří příjmy Eurojustu:
 - a) příspěvek Unie zapsaný v souhrnném rozpočtu Unie;
 - b) jakýkoliv dobrovolný finanční příspěvek členských států;
 - c) poplatky za publikace a jakékoli služby poskytované Eurojustem;
 - d) ad hoc granty.
4. Výdaje Eurojustu zahrnují odměny zaměstnanců, správní výdaje, výdaje na infrastrukturu a provozní náklady, včetně financování společných vyšetřovacích týmů.

Článek 61

Sestavování rozpočtu

1. Správní ředitel sestaví každý rok návrh odhadu příjmů a výdajů Eurojustu pro následující rozpočtový rok, včetně plánu pracovních míst, a předá jej výkonné radě. Evropská soudní síť a další síť Unie zapojené do spolupráce v trestních věcech podle článku 48 jsou informovány o částech odhadu souvisejících s jejich činností včas před předáním tohoto návrhu odhadu Komisi.
2. Výkonná rada na základě tohoto návrhu odhadu příjmů a výdajů přezkoumá předběžný návrh odhadu příjmů a výdajů Eurojustu pro následující rozpočtový rok a předá jej kolegiu k přijetí.
3. Předběžný návrh odhadu příjmů a výdajů Eurojustu se zašle Komisi každoročně do 31. ledna. Eurojust zašle konečný návrh odhadu příjmů a výdajů, jehož součástí je návrh plánu pracovních míst, do 31. března téhož roku Komisi.
4. Komise předá odhad příjmů a výdajů Evropskému parlamentu a Radě (dále jen „rozpočtový orgán“) spolu s návrhem souhrnného rozpočtu Unie.
5. Na základě odhadu příjmů a výdajů Komise zanese do návrhu souhrnného rozpočtu Unie odhady, které považuje za nezbytné pro plán pracovních míst a výši příspěvku, který má být poskytnut ze souhrnného rozpočtu, a předloží jej rozpočtovému orgánu v souladu s články 313 a 314 Smlouvy o fungování EU.
6. Rozpočtový orgán schvaluje prostředky, které Unie poskytne jako příspěvek Eurojustu.
7. Rozpočtový orgán přijme plán pracovních míst Eurojustu. Rozpočet Eurojustu přijímá kolegium. Rozpočet Eurojustu se stává konečným po konečném přijetí souhrnného rozpočtu Unie. V případě potřeby kolegium rozpočet Eurojustu odpovídajícím způsobem upraví.
8. Na jakékoli stavební projekty, jež by mohly mít významný dopad na rozpočet Eurojustu, se vztahuje článek 88 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1271/2013⁽¹⁾.

Článek 62

Plnění rozpočtu

Správní ředitel jedná jako schvalující osoba Eurojustu a v rámci svých povinností plní rozpočet Eurojustu v mezích schválených v rozpočtu.

Článek 63

Předkládání účetních závěrek a absolutorium

1. Do 1. března rozpočtového roku (rok N + 1) předá účetní Eurojustu účetnímu Komise a Účetnímu dvoru předběžnou účetní závěrku za předchozí rozpočtový rok (rok N).

⁽¹⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1271/2013 ze dne 30. září 2013 o rámcovém finančním nařízení pro subjekty uvedené v článku 208 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 (Úř. věst. L 328, 7.12.2013, s. 42).

2. Do 31. března roku N + 1 předá Eurojust Evropskému parlamentu, Radě a Účetnímu dvoru zprávu o rozpočtovém a finančním řízení za rok N.
3. Do 31. března roku N+1 předá účetní Komise Účetnímu dvoru předběžnou účetní závěrku Eurojustu za rok N konsolidovanou s účetní závěrkou Komise.
4. V souladu s čl. 246 odst. 1 nařízení (EU, Euratom) 2018/1046 předloží Účetní dvůr své připomínky k předběžné účetní závěrce Eurojustu do 1. června roku N+1.
5. Po obdržení připomínek Účetního dvora k předběžné účetní závěrce Eurojustu podle článku 246 nařízení (EU, Euratom) 2018/1046 správní ředitel vypracuje konečnou účetní závěrku Eurojustu na vlastní odpovědnost a předloží ji výkonné radě k vyjádření stanoviska.
6. Výkonná rada vydá stanovisko ke konečné účetní závěrce Eurojustu.
7. Do 1. července roku N + 1 správní ředitel předá konečnou účetní závěrku za rok N Evropskému parlamentu, Radě, Komisi a Účetnímu dvoru společně se stanoviskem výkonné rady.
8. Konečná účetní závěrka za rok N se zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie* do 15. listopadu roku N + 1.
9. Správní ředitel předá Účetnímu dvoru odpověď na připomínky do 30. září roku N + 1. Správní ředitel tuto odpověď předá také výkonné radě a Komisi.
10. Správní ředitel poskytne Evropskému parlamentu na jeho žádost veškeré informace nezbytné pro řádný průběh udělení absolutoria za daný rozpočtový rok v souladu s čl. 261 odst. 3 nařízení (EU, Euratom) 2018/1046.
11. Na základě doporučení Rady přijatého kvalifikovanou většinou udělí Evropský parlament před 15. květnem roku N + 2 správnímu řediteli absolutorium za plnění rozpočtu za rok N.
12. Absolutorium za plnění rozpočtu Eurojustu uděluje Evropský parlament na doporučení Rady postupem srovnatelným s postupem stanoveným v článku 319 Smlouvy o fungování EU a v člancích 260, 261 a 262 nařízení (EU, Euratom) 2018/1046 a na základě zprávy o auditu Účetního dvora.

Odmítne-li Evropský parlament udělit absolutorium do 15. března roku N + 2, je správní ředitel vyzván, aby vysvětlil svůj postoj kolegiu, které poté podle okolností přijme své konečné rozhodnutí o postoji správního ředitele.

Článek 64

Finanční pravidla

1. Finanční pravidla platná pro Eurojust přijímá výkonná rada v souladu s nařízením v přenesené pravomoci (EU) č. 1271/2013 po konzultaci s Komisí. Tato finanční pravidla se nesmějí odchýlit od nařízení v přenesené pravomoci (EU) 1271/2013, ledaže je toto odchýlení zvláště vyžadováno pro provoz Eurojustu a Komise udělila předem souhlas.

Eurojust a Europol společně stanoví pravidla a podmínky, na základě kterých jsou vyřizovány žádosti o finanční podporu pro činnosti společných vyšetřovacích týmů.

2. Eurojust může udělovat granty na plnění svých úkolů podle čl. 4 odst. 1. Granty určené na úkoly podle čl. 4 odst. 1 písm. f) mohou být členským státům uděleny bez výzvy k podávání návrhů.

KAPITOLA VII
USTANOVENÍ O ZAMĚSTNANCÍCH

Článek 65

Obecná ustanovení

1. Na zaměstnance Eurojustu se vztahují služební řád a pracovní řád a pravidla přijatá na základě dohody mezi orgány Unie k jejich provedení.
2. Zaměstnanci Eurojustu se přijímají podle pravidel a předpisů platných pro úředníky a ostatní zaměstnance Unie s přihlédnutím k veškerým kritériím uvedeným v článku 27 služebního řádu, včetně kritéria rozložení podle zeměpisného původu.

Článek 66

Vyslaní národní odborníci a další pracovníci

1. Vedle vlastních zaměstnanců využívá Eurojust služeb vyslaných národních odborníků nebo jiných pracovníků, které Eurojust nezaměstnává.
2. Kolegium přijme rozhodnutí, kterým se stanoví pravidla pro vysílání národních odborníků do Eurojustu a pro využití dalších zaměstnanců, zejména za účelem zabránění případnému střetu zájmů.
3. Eurojust přijme vhodná správní opatření, mimo jiné prostřednictvím strategií v oblasti odborné přípravy a prevence, s cílem zabránit střetům zájmů včetně takových střetů, které se týkají doby po skončení pracovního poměru.

KAPITOLA VIII

HODNOCENÍ A PŘEDKLÁDÁNÍ ZPRÁV

Článek 67

Zapojení orgánů Unie a vnitrostátních parlamentů

1. Eurojust předává svou výroční zprávu Evropskému parlamentu, Radě a vnitrostátním parlamentům, jež mohou předkládat připomínky a závěry.
2. Před svým zvolením učiní nově zvolený předseda Eurojustu prohlášení před příslušným výborem nebo příslušnými výbory Evropského parlamentu a zodpoví otázky členů tohoto výboru nebo výborů. Tyto rozpravy se nevztahují přímo ani nepřímo na konkrétní opatření přijatá v souvislosti s jednotlivými operativními případy.
3. Předseda Eurojustu jednou ročně vystoupí na meziparlamentním setkání výborů, na němž Evropský parlament a vnitrostátní parlamenty společně hodnotí činnost Eurojustu, aby projednal stávající činnost Eurojustu a představil jeho výroční zprávu nebo jiné klíčové dokumenty Eurojustu.

Tyto rozpravy se nevztahují přímo ani nepřímo na konkrétní opatření přijatá v souvislosti s jednotlivými operativními případy.

4. Kromě dalších informačních a konzultačních povinností stanovených v tomto nařízení Eurojust předává Evropskému parlamentu a vnitrostátním parlamentům v jejich úředních jazycích pro informaci:

- a) výsledky studií a strategických projektů vypracovaných nebo zadaných Eurojustem;
- b) programové dokumenty uvedené v článku 15;
- c) pracovní ujednání uzavřená se třetími stranami.

Článek 68

Stanoviska k navrhovaným legislativním aktům

Komise a členské státy vykonávající svá práva vyplývající z čl. 76 písm. b) Smlouvy o fungování EU mohou požádat Eurojust o stanovisko ke všem navrhovaným legislativním aktům uvedeným v článku 76 Smlouvy o fungování EU.

Článek 69

Hodnocení a přezkum

1. Do 13. prosince 2024 a poté každých pět let Komise zadá hodnocení provádění tohoto nařízení a jeho dopadu, jakož i účinnosti a účelnosti Eurojustu a jeho pracovních postupů. V rámci hodnocení je konzultováno i kolegium. Hodnocení se může zabývat zejména tím, zda je případně třeba upravit pravomoci Eurojustu, a finančními dopady takových úprav.
2. Komise předá hodnotící zprávu spolu se svými závěry Evropskému parlamentu a vnitrostátním parlamentům, Radě a kolegiu. Zjištění uvedené v hodnocení se zveřejňují.

KAPITOLA IX

OBECNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 70

Výsady a imunity

Na Eurojust a jeho zaměstnance se vztahuje Protokol č. 7 o výsadách a imunitách Evropské unie, připojený ke Smlouvě o EU a Smlouvě o fungování EU.

Článek 71

Pravidla pro používání jazyků

1. Na Eurojust se vztahuje nařízení Rady č. 1⁽¹⁾.
2. O vnitřních pravidlech pro používání jazyků Eurojustu rozhoduje kolegium dvouřetninovou většinou hlasů svých členů.
3. Překladačské služby potřebné pro fungování Eurojustu zajišťuje Překladačské středisko pro instituce Evropské unie, zřízené nařízením Rady (ES) č. 2965/94⁽²⁾, pokud si jeho nedostupnost nevyžádá jiné řešení.

Článek 72

Důvěrnost

1. Národní členové, jejich zástupci a asistenti uvedení v článku 7, zaměstnanci Eurojustu, národní zpravodajové, vyslaní národní odborníci, styční soudci nebo státní zástupci, pověřenec pro ochranu osobních údajů a členové a zaměstnanci úřadu evropského inspektora ochrany údajů jsou vázáni povinností zachovávat důvěrnost o všech informacích, o nichž se dozvědí při plnění svých úkolů.
2. Povinnost zachovávat důvěrnost údajů se vztahuje také na všechny osoby a subjekty, které s Eurojustem spolupracují.

⁽¹⁾ Nařízení Rady č. 1 o užívání jazyků v Evropském hospodářském společenství (Úř. věst. 17, 6.10.1958, s. 385).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 2965/94 ze dne 28. listopadu 1994 o zřízení Překladačského střediska pro instituce Evropské unie (Úř. věst. L 314, 7.12.1994, s. 1).

3. Povinnost zachovávat důvěrnost údajů platí i po skončení funkce nebo zaměstnání a po ukončení činnosti osob uvedených v odstavcích 1 a 2.
4. Povinnost zachovávat důvěrnost se vztahuje na všechny informace, které Eurojust získá nebo vymění, pokud již tyto informace nebyly zákonně zveřejněny nebo nejsou veřejnosti přístupné.

Článek 73

Podmínky důvěrnosti vnitrostátních řízení

1. Aniž je dotčen čl. 21 odst. 3, pokud jsou informace získávány nebo vyměňovány prostřednictvím Eurojustu, může orgán členského státu, který je poskytl, pro jejich využívání přijímajícím orgánem ve vnitrostátním řízení stanovit podmínky podle svého vnitrostátního práva.
2. Orgán členského státu, který informace uvedené v odstavci 1 přijímá, je těmito podmínkami vázán.

Článek 74

Transparentnost

1. Na dokumenty uchovávané Eurojustem se vztahuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001⁽¹⁾.
2. Do šesti měsíců ode dne své první schůze vypracuje výkonná rada podrobná pravidla pro uplatňování nařízení (ES) č. 1049/2001 určená k přijetí kolegiem.
3. Proti rozhodnutím přijatým Eurojustem podle článku 8 nařízení (ES) č. 1049/2001 lze podat stížnost k veřejnému ochránci práv za podmínek stanovených ve článku 228 Smlouvy o fungování EU nebo žalobu k Soudnímu dvoru za podmínek stanovených v článku 263 této Smlouvy.
4. Eurojust zveřejní na svých internetových stránkách seznam členů výkonné rady a shrnutí výsledků její schůze. Od zveřejnění těchto shrnutí lze dočasně či trvale upustit nebo je omezit, pokud by to ohrozilo plnění úkolů Eurojustu s ohledem na jeho povinnost zachování mlčenlivosti a důvěrnosti a na operativní povahu Eurojustu.

Článek 75

Úřad OLAF a Účetní dvůr

1. Pro usnadnění boje proti podvodům, korupci a jakýmkoli jiným protiprávním jednáním podle nařízení (EU, Euratom) č. 883/2013 do šesti měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost Eurojust přistoupí k interinstitucionální dohodě ze dne 25. května 1999 mezi Evropským parlamentem, Radou Evropské unie a Komisí Evropských společenství o vnitřním vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF)⁽²⁾. Eurojust přijme vhodná ustanovení vztahující se na všechny národní členy, jejich zástupce a asistenty, všechny vyslané národní odborníky a všechny zaměstnance Eurojustu podle vzoru stanoveného v příloze k uvedené dohodě.
2. Účetní dvůr má pravomoc provádět kontrolou dokumentů a inspekcemi na místě audit u všech příjemců grantů, zhotovitelů, dodavatelů, poskytovatelů nebo subdodavatelů, kteří od Eurojustu obdrželi finanční prostředky Unie.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43).

⁽²⁾ Úř. věst. L 136, 31.5.1999, s. 15.

3. Úřad OLAF může provádět vyšetřování, včetně kontrol a inspekcí na místě, v souladu s ustanoveními a postupy stanovenými v nařízení (EU, Euratom) č. 883/2013 a nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ⁽¹⁾ s cílem zjistit, zda došlo k nesrovnalostem poškozujícím nebo ohrožujícím finanční zájmy Unie v souvislosti s výdaji financovanými Eurojustem.
4. Aniž jsou dotčeny odstavce 1, 2 a 3, musí pracovní ujednání se třetími zeměmi či mezinárodními organizacemi, smlouvy, grantové dohody a rozhodnutí o grantu Eurojustu obsahovat ustanovení, která výslovně zmocňují Účetní dvůr a úřad OLAF k provádění takových auditů a vyšetřování podle jejich působnosti.
5. Zaměstnanci Eurojustu, správní ředitel a členové kolegia a výkonné rady neprodleně oznámí úřadu OLAF a Úřadu evropského veřejného žalobce podezření na neoprávněnou či protiprávní činnost v rámci jejich příslušných pravomocí, o níž se dozvěděli při plnění svých povinností; tímto oznámením není dotčena jejich případná odpovědnost.

Článek 76

Předpisy týkající se ochrany citlivých informací nepodléhajících utajení a utajovaných informací

1. Eurojust vypracuje vnitřní pravidla pro nakládání s informacemi a zachování jejich důvěrnosti a pro ochranu citlivých informací nepodléhajících utajení, a to i ohledně vytváření a zpracovávání těchto informací v Eurojustu.
2. Eurojust vypracuje vnitřní pravidla pro ochranu utajovaných informací EU, která musí být v souladu s rozhodnutím Rady 2013/488/EU ⁽²⁾ s cílem zajistit rovnocennou úroveň ochrany těchto informací.

Článek 77

Správní šetření

Správní činnost Eurojustu podléhá šetřením evropského veřejného ochránce práv v souladu s článkem 228 Smlouvy o fungování EU.

Článek 78

Jiná odpovědnost než odpovědnost za neoprávněné nebo nesprávné zpracování údajů

1. Smluvní odpovědnost Eurojustu se řídí právem rozhodným pro danou smlouvu.
2. Soudní dvůr má pravomoc rozhodovat na základě jakékoliv rozhodčí doložky obsažené ve smlouvě uzavřené Eurojustem.
3. V případě mimosmluvní odpovědnosti nahradí Eurojust v souladu s obecnými zásadami společnými právním řádům členských států a nezávisle na jakékoliv odpovědnosti podle článku 46 veškerou újmu způsobenou Eurojustem nebo jeho zaměstnanci při výkonu jejich povinností.
4. Odstavec 3 se rovněž použije na újmu, která byla způsobena zaviněním národního člena nebo jeho zástupce či asistenta při výkonu jejich povinností. Jedná-li však tato osoba na základě jí svěřených pravomocí podle článku 8, uhradí její členský stát Eurojustu náklady, jež mu vznikly v důsledku náhrady uvedené újmy.
5. Soudní dvůr má pravomoc rozhodovat spory o náhradu újmy podle odstavce 3.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ze dne 11. prosince 1996 o kontrolách a inspekcích na místě prováděných Komisí za účelem ochrany finančních zájmů Evropských společenství proti podvodům a jiným nesrovnalostem (Úř. věst. L 292, 15.11.1996, s. 2).

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady 2013/488/EU ze dne 23. září 2013 o bezpečnostních pravidlech na ochranu utajovaných informací EU (Úř. věst. L 274, 15.10.2013, s. 1).

6. Vnitrostátní soudy členských států příslušné k projednávání sporů týkajících se odpovědnosti Eurojustu podle tohoto článku se určují podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012⁽¹⁾.

7. Osobní odpovědnost zaměstnanců Eurojustu vůči Eurojustu se řídí použitelnými ustanoveními služebního řádu nebo pracovního řádu.

Článek 79

Dohoda o sídle a provozní podmínky

1. Eurojust sídlí v Haagu v Nizozemsku.

2. Nezbytná ujednání související s umístěním, které má být v Nizozemsku Eurojustu poskytnuto, a prostory, které mají být v Nizozemsku dány k dispozici, jakož i zvláštní pravidla, která se tam vztahují na správního ředitele, členy kolegia, zaměstnance Eurojustu a jejich rodinné příslušníky, se stanoví v dohodě o sídle uzavřené mezi Eurojustem a Nizozemskem poté, co ji schválí kolegium.

Článek 80

Přechodná ustanovení

1. Eurojust, jak je zřízen tímto nařízením, je univerzálním právním nástupcem pro všechny smlouvy, které uzavřel, závazky, které přijal, a majetek, který nabyl Eurojust, jak byl zřízen rozhodnutím 2002/187/SVV.

2. Národní členové Eurojustu, jak byl zřízen rozhodnutím 2002/187/SVV, vyslaní každým členským státem podle uvedeného rozhodnutí se stávají národními členy Eurojustu podle kapitoly II oddílu II tohoto nařízení. Jejich funkční období může být jednou prodlouženo podle čl. 7 odst. 5 tohoto nařízení, jakmile toto nařízení vstoupí v platnost, bez ohledu na předcházející prodloužení.

3. Předseda a místopředsedové Eurojustu, jak byl zřízen rozhodnutím 2002/187/SVV, se ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost stávají předsedou a místopředsedy Eurojustu podle článku 11 tohoto nařízení, dokud neuplyne jejich funkční období podle uvedeného rozhodnutí. Po vstupu tohoto nařízení v platnost podle čl. 11 odst. 4 tohoto nařízení mohou být jednou opětovně zvoleni, bez ohledu na jejich předchozí znovuzvolení.

4. Správní ředitel, který byl naposledy jmenován podle článku 29 rozhodnutí 2002/187/SVV, se stává správním ředitelem podle článku 17 tohoto nařízení, dokud neuplyne jeho funkční období podle uvedeného rozhodnutí. Funkční období uvedeného správního ředitele může být jednou prodlouženo poté, co toto nařízení vstoupí v platnost.

5. Toto nařízení se nedotýká platnosti dohod, které uzavřel Eurojust, jak byl zřízen rozhodnutím 2002/187/SVV. Zejména všechny mezinárodní dohody uzavřené Eurojustem před 12. prosincem 2019 zůstávají nadále platné.

6. Postup udělení absolutoria za plnění rozpočtů schválených na základě článku 35 rozhodnutí 2002/187/SVV se provádí v souladu s pravidly stanovenými článkem 36 uvedeného rozhodnutí.

7. Tímto nařízením nejsou dotčeny pracovní smlouvy, které byly uzavřeny podle rozhodnutí 2002/187/SVV před vstupem tohoto nařízení v platnost. Úředník pro ochranu osobních údajů, který byl naposledy jmenován podle článku 17 uvedeného rozhodnutí, se stává pověřencem pro ochranu osobních údajů podle článku 36 tohoto nařízení.

Článek 81

Nahrazení a zrušení

1. Rozhodnutí 2002/187/SVV se nahrazuje, pokud jde o členské státy, jež jsou vázány tímto nařízením, s účinkem ode dne 12. prosince 2019.

Rozhodnutí 2002/187/SVV se tedy zrušuje s účinkem ode dne 12. prosince 2019.

2. Pokud jde o členské státy, jež jsou vázány tímto nařízením, se odkazy na rozhodnutí uvedená v odstavci 1 považují za odkazy na toto nařízení.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 351, 20.12.2012, s. 1).

Článek 82

Vstup v platnost a použitelnost

1. Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.
2. Použije se ode dne 12. prosince 2019.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.

Ve Štrasburku dne 14. listopadu 2018

Za Evropský parlament

předseda

A. TAJANI

Za Radu

předsedkyně nebo předsedkyně

K. EDTSTADLER

PŘÍLOHA I

Seznam forem závažné trestné činnosti v působnosti Eurojustu v souladu s čl. 3 odst. 1:

- terorismus,
 - organizovaná trestná činnost,
 - obchod s drogami,
 - praní peněz,
 - trestná činnost spojená s jadernými a radioaktivními látkami,
 - převaděčství přistěhovalců,
 - obchod s lidmi,
 - trestná činnost související s motorovými vozidly,
 - vražda a těžké ublížení na zdraví,
 - nedovolený obchod s lidskými orgány a tkáněmi,
 - únos, nezákonné omezování osobní svobody a braní rukojmí,
 - rasismus a xenofobie,
 - loupež a závažná krádež,
 - nedovolený obchod s kulturními statky, včetně starožitností a uměleckých děl,
 - podvody,
 - trestná činnost proti finančním zájmům Unie,
 - obchodování zasvěcených osob a manipulace finančního trhu,
 - vydírání a vymáhání peněz za ochranu,
 - padělání a produktové pirátství,
 - padělání veřejných listin a obchodování s nimi,
 - padělání peněz a platebních prostředků,
 - počítačová trestná činnost,
 - korupce,
 - nedovolený obchod se zbraněmi, střelivem a výbušninami,
 - nedovolený obchod s ohroženými druhy živočichů,
 - nedovolený obchod s ohroženými druhy a odrůdami rostlin,
 - trestné činy proti životnímu prostředí, včetně znečištění z lodí,
 - nedovolený obchod s hormonálními látkami a jinými prostředky na podporu růstu,
 - pohlavní zneužívání a pohlavní vykořisťování, včetně dětské pornografie a navazování kontaktu s dětmi k sexuálními účelům,
 - genocida, zločiny proti lidskosti a válečné zločiny.
-

PŘÍLOHA II

KATEGORIE OSOBNÍCH ÚDAJŮ UVEDENÝCH VE ČLÁNKU 27

1. a) Příjmení, rodné příjmení, jména a veškeré přezdívky nebo přijatá jména;
 - b) datum a místo narození;
 - c) státní příslušnost;
 - d) pohlaví;
 - e) místo bydliště, povolání a místo pobytu dotyčné osoby;
 - f) čísla sociálního pojištění nebo jiná úřední čísla používaná v členském státě pro identifikaci fyzických osob, řidičské průkazy, doklady totožnosti a údaje z cestovního pasu, celní a daňová identifikační čísla;
 - g) údaje o právnických osobách, pokud obsahují údaje o identifikovaných nebo identifikovatelných fyzických osobách, které jsou soudně vyšetřovány nebo stíhány;
 - h) údaje o bankovních účtech nebo účtech u jiných finančních institucí;
 - i) popis a druh údajných trestných činů, datum jejich spáchání, jejich trestněprávní kvalifikace a stav jejich vyšetřování;
 - j) skutečnosti poukazující na mezinárodní rozsah případu;
 - k) informace o podezření z účasti na zločinném spolčení;
 - l) telefonní čísla, e-mailové adresy, provozní a lokalizační údaje, jakož i případné související údaje potřebné pro identifikaci účastníka nebo uživatele;
 - m) údaje o registraci vozidla;
 - n) profily DNA stanovené z nekódující části DNA, fotografie a otisky prstů.
 2. a) Příjmení, rodné příjmení, jména a veškeré přezdívky nebo přijatá jména;
 - b) datum a místo narození;
 - c) státní příslušnost;
 - d) pohlaví;
 - e) místo bydliště, povolání a místo pobytu dotyčné osoby;
 - f) popis a druh trestných činů, které se týkají dotčené osoby, datum jejich spáchání, jejich trestněprávní kvalifikace a stav jejich vyšetřování;
 - g) číslo sociálního pojištění nebo jiná úřední čísla používaná v členských státech pro identifikaci fyzických osob, řidičské průkazy, doklady totožnosti a údaje z cestovního pasu, celní a daňová identifikační čísla;
 - h) údaje o bankovních účtech a účtech u jiných finančních institucí;
 - i) telefonní čísla, e-mailové adresy, provozní a lokalizační údaje a jakékoliv související údaje potřebné pro identifikaci účastníka nebo uživatele;
 - j) údaje o registraci vozidla.
-